

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 15. marca 1906.

Treść: № 58. Ustawa o spółkach z ograniczoną poręką.

58.

Ustawa z dnia 6. marca 1906

o spółkach z ograniczoną poręką.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Dział I.

Postanowienia organizacyjne.

Rozdział pierwszy.

Zawiązanie spółki.

§ 1.

Spółki z ograniczoną poręką zawiązywać można, zgodnie z postanowieniami tej ustawy, w każdym prawie dopuszczalnym celu.

Wykluczone są jednak takie spółki od uprawiania czynności asekuracyjnych, tudzież od działalności w roli politycznych stowarzyszeń.

§ 2.

By spółkę krajową z ograniczoną poręką uważać można za istniejącą, potrzebnem jest wpisanie jej do rejestru sądu handlowego, w którego okręgu spółka ma swoją siedzibę.

Przed wpisaniem spółka jako taka nie istnieje. Za czynności w imieniu spółki przedtem spełniane odpowiadają działający osobiście do niepodzielnej ręki (artykuł 55 K. h.).

§ 3.

Wpisanie spółki z ograniczoną poręką do rejestru handlowego poprzedzić musi:

1. zawarcie kontraktu spółki;
2. ustanowienie zawiadowców (zarządu).

Spółki z ograniczoną poręką, u których z celem przedsiębiorstwa związane jest nabycie albo wykonywanie koncesyi na kolej żelazną, wydawanie listów zastawnych lub ufundowanych obligów bankowych albo werbowanie i wysyłanie wychodźców (spółki podlegające obowiązkowi koncesyi), mogą nadto być tylko wtedy wpisane, jeżeli rząd zatwierdził kontrakt spółki (nadanie koncesyi spółce).

W każdym innym przypadku nie wymaga się do wpisania spółki z ograniczoną poręką zatwierdzenia ze strony rządu.

§ 4.

Kontrakt spółki oznaczać musi:

1. firmę i siedzibę spółki,
2. cel przedsiębiorstwa,
3. wysokość kapitału zakładowego,
4. kwotę, którą każdy spółnik jako wkładkę (wkładkę zakładową) na kapitał zakładowy ma uiścić.

Postanowień, które przepisom tej ustawy się sprzeciwiają, kontrakt spółki zawierać nie może i postanowienia takie nie mają żadnego skutku prawnego.

Kontrakt spółki musi być uwierzytelniony aktem notaryalnym. Podpis przez pełnomocników wymaga osobnego, w tym celu jedynie wystawionego uwierzytelnionego pełnomocnictwa, które do kontraktu dołączyć należy.

§ 5.

Firma bierze nazwę od celu przedsiębiorstwa lub też zawierać musi nazwiska wszystkich spółników albo przynajmniej jednego z nich. Nazwisk osób z poza spółki nie wolno w firmie podawać. To nie wyklucza, że firma przedsiębiorstwa, które przeszło na spółkę, może być zatrzymana.

W każdym przypadku firma spółki zawierać musi dodatkowe oznaczenie: „Spółka z ograniczoną poręką“ bez skrócenia słowa „Spółka“.

Nie wolno podawać w firmie oznaczenia, które przysługuje zakładom po myśli osobnych przepisów ustanowionym, w zarządzie publicznym lub pod taką kontrolą pozostającym, jak: kasa oszczędności, bank krajowy, zakład krajowy i t. p.

Jako siedzibę spółki oznaczyć można tylko jakąś miejscowość w kraju.

§ 6.

Kapitał zakładowy wynosić musi co najmniej sumę dwudziestu tysięcy koron i składa się z wkładek zakładowych pojedynczych spółników, z których każda przedstawia sumę przynajmniej pięćset koron. Kapitał zakładowy i wkładki zakładowe muszą opiewać na walutę koronową.

Kwota wkładki zakładowej może być dla pojedynczych spółników różnie ustanowiona.

Żadnemu spółnikowi nie wolno przy zawarciu umowy spółki więcej wkładek zakładowych obejmować.

Gdyby któremuś ze spółników na wkładkę zakładową miało być policzone odszkodowanie za przedmioty majątkowe, które spółka nabywa lub też gdyby któremuś ze spółników osobne ulgi przyznane być miały, w takim razie należy w kontrakcie spółki osobę spółnika, przedmiot, który został objęty, wartość pieniężną, za którą przedmioty majątku się nabywa i ulgi osobno przyznane szczegółowo, dokładnie i zupełnie oznaczyć.

§ 7.

Wynagrodzenia za założenie spółki lub za czynności przedwstępne, z kapitału zakładowego spółnikowi udzielać nie wolno; w szczególności

niedopuszczalne jest wliczenie tegoż na rachunek wkładki zakładowej.

Zwrotu kosztów zawiązania spółki żądać można tylko do najwyższej na koszt założenia w kontrakcie spółki ustalonej kwoty.

Kosztów zawiązania i administracji nie wolno wstawiać do bilansu jako aktywa, przeciwnie muszą być w pełnej kwocie jako wydatek w rachunku rocznym wykazane.

§ 8.

Jeżeli spółnik lub kilku spółników zobowiążą się, oprócz wkładek zakładowych, do powtarzających się, nie w pieniądzu, ale wartość majątkową przedstawiających świadczeń, natenczas oznaczyć należy dokładnie w kontrakcie spółki rozmiar i warunki tego świadczenia jakoteż ustalone ewentualnie na wypadek zwłoki kary umowne, następnie podstawę do obliczania wynagrodzenia, które spółka przynosić będzie za świadczenia.

Zaznaczyć tam także należy, że przenoszenie udziałów nastąpić może tylko za zgodą spółki.

§ 9.

Wpisanie spółki do rejestru handlowego nastąpić może tylko na podstawie zgłoszenia, przez wszystkich zawiadowców podpisanego.

Do zgłoszenia dołączyć należy:

1. kontrakt spółki w notaryalnym wygotowaniu;
 2. listę spółników podpisaną przez zgłaszających, która zawierać ma nazwiska spółników, ich zawód i siedzibę tudzież wysokość wkładki zakładowej, którą każdy z nich wziął na siebie jakoteż kwotę dokonanej na jej rachunek wpłaty;
 3. spis zawiadowców z podaniem ich nazwisk, zawodu i siedziby, nadto, jeżeli ustanowieni zostali nie w kontrakcie spółki, dowód ustanowienia ich w uwierzytelnionej formie;
 4. przy spółkach, dla których wymagana jest koncesja, zatwierdzający dokument państwowy w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie.
- Równocześnie ze zgłoszeniem mają zawiadowcy wobec sądu prowadzącego rejestr podpisać się lub też swoje podpisy w uwierzytelnionej formie przedłożyć.

§ 10.

Na każdą, w gotówce uiścić się mającą wkładkę zakładową należy zapłacić co najmniej czwartą część, na każdy zaś sposób kwotę 250 koron. O ile na

wkładkę zakładową na mocy kontraktu spółki policza się wynagrodzenie za objęte przedmioty majątkowe, musi świadczenie natychmiast w całej pełni być dokonane.

Za zapłatę w gotówce uważa się tylko zapłatę w pieniądzach ustawą przepisanych.

W zgłoszeniu złożyć należy deklarację, że wkładki zakładowe w gotówce uiścić się mające w kwocie w liście wyrażonej gotówką zostały uiszczone i że wpłacone kwoty, jakoteż przedmioty majątkowe, które na mocy kontraktu spółki nie w gotowiznie na rachunek wkładek zakładowych uiszczone być mają, stoją do wolnego rozporządzenia zawiadawców.

Za szkodę z podania fałszywych dat wynikłą odpowiadają zawiadawcy spółki osobiście do niepodzielnej ręki.

Przedawnienie roszczeń do odszkodowania następuje w lat pięć, licząc od wpisania spółki.

O ile odszkodowanie potrzebne jest dla zaspokojenia wierzycieli, nie mają ugody i zrzeczenia się co do takich roszczeń skutku prawnego.

§ 11.

Sąd handlowy winien zbadać dokładność i prawność zgłoszenia i jego załączników, przedewszystkiem kontraktu spółki, jakoteż istnienie ustawowych warunków, od których wpis zależy i orzec o wpisie.

Wpisanie spółki odbywa się przez wpis kontraktu spółki do rejestru handlowego. Przytem należy wpisać także zgłoszonych zawiadawców jak i kwotę wpłat na kapitał zakładowy dokonanych.

§ 12.

Wpisany kontrakt spółki winien sąd w streszczeniu ogłosić.

Ogłoszeniu podlegają:

1. dzień zawarcia kontraktu spółki;
2. firma i siedziba spółki;
3. cel przedsiębiorstwa;

4. wysokość kapitału zakładowego i kwota uiszczonych wpłat;

5. jeżeli kontrakt spółki zawiera postanowienia co do sposobu, w jaki ogłaszane być mają obwieśczenia spółki, także te postanowienia;

6. przy spółkach, dla których wymagana jest koncesya, daty dokumentu zatwierdzającego;

7. jeżeli kontrakt spółki zawiera ograniczenie co do czasu istnienia spółki, termin rozwiązania;

8. postanowienia kontraktu spółki, oznaczone w §ie 6, ustępie 4;

9. nazwiska, zawód i siedziba zawiadawców jak i zawarte w kontrakcie spółki postanowienia co do sposobu oświadczenia ich woli.

§ 13.

Przy zakładaniu spółek kolejowych, które po myśli §u 3 wymagają koncesyi, obowiązują mają postanowienia tej ustawy z następującymi zmianami:

1. Wkładka zakładowa każdego spółnika wynosić musi przy kolejach lokalnych, małych i drogowych co najmniej 200 koron.

2. Na wkładki zakładowe, które w gotówce mają być uiszczane, musi być przy kolejach takich wpłacona przynajmniej czwarta część, na każdy sposób jednak kwota 100 koron.

3. Przy wkładkach zakładowych, które państwo lub który z krajów obejmuje, wystarczy zamiast deklaracji wpłaty (§ 10, ustęp 3) potwierdzenie Ministerstwa kolei żelaznych, że wpłata jest zabezpieczona.

4. Zobowiązanie do wpłat gotówką na wkładki zakładowe może być także w naturaliach wypełnione, w szczególności przez odstąpienie gruntu, dostawy materiałów i t. p., lub też przez zabezpieczenie świadczeń takich o tyle, o ile Ministerstwo kolei żelaznych potwierdzi, że odpowiadające wpłacić się mającym kwotom świadczenia w naturaliach albo już zostały dopełnione lub też dostacznie są zapewnione. Do takich wkładek w naturze przepisy §u 6, ustępu 4, i §u 63, ustępu 5 nie mają zastosowania.

5. Kontrakt spółki może zawierać wyjątki od przepisu §u 7, ustępu 3, o uwzględnianiu kosztów zawiązania i administracji jakoteż od przepisów §u 23, dotyczących się układania bilansu.

§ 14.

Postanowienia §u 13, l. 1 i 2 stosują się także do nawigacyjnych spółek morskich, których kapitał zakładowy nie przekracza 200.000 koron.

Rozdział drugi.

Organa spółki.

Tytuł 1.

Zawiadowcy. (Zarząd.)

§ 15.

Spółka musi mieć jednego lub kilku zawiadowców. Zawiadowcami ustanawiać można tylko osoby fizyczne, mające zdolność działania. Ustanowienie odbywa się uchwałą spółników. Jeżeli zawiadowcami ustanawia się spółników, nastąpić to może także w kontrakcie spółki, jednak tylko na czas, jak długo należą do spółki.

W razie, jeżeli w kontrakcie spółki wszystkich spółników ustanawia się zawiadowcami, natenczas za ustanowionych zawiadowców uważa się tylko te osoby, które do spółki w chwili tego postanowienia należały.

W kontrakcie spółki może być ustanowienie zawiadowców zastrzeżone dla państwa, kraju lub innej jakiej publicznej korporacji.

§ 16.

Ustanowienie zawiadowcą może być każdej chwili — bez naruszenia wynikającego z istniejącej umowy prawa do odszkodowania — uchwałą spółników odwołane.

Jeżeli ustanowienie zawiadowców zawarte jest w kontrakcie spółki, można dopuszczalność odwołania ograniczyć do ważnych powodów.

Postanowienia obydwóch poprzedzających ustępów nie stosują się do zawiadowców stosownie do treści kontraktu spółki przez państwo, kraj lub inną jaką korporację publiczną ustanowionych.

§ 17.

Każdorazowych zawiadowców jakoteż wygaśnięcie, względnie zmianę w ich umocowaniu do zastępstwa należy bezzwłocznie zgłosić do rejestru handlowego. Do zgłoszenia dołącza się dowód ustanowienia względnie zaszłej zmiany w uwierzytelnionej formie. Równocześnie nowi zawiadowcy mają przed sądem podpisać się lub też podpis w uwierzytelnionej formie przedłożyć.

O ile zmiana lub wygaśnięcie umocowania do zastępstwa ma znaczenie wobec osób trzecich, osądza się po myśli postanowień o wygaśnięciu prokury zawartych w artykule 46 K. h.

§ 18.

Zawiadowcy zastępują spółkę przed sądem jak i poza sądem.

Do oświadczeń woli, zwłaszcza przy podpisach zawiadowców w imieniu spółki, wymaganym jest współudział wszystkich zawiadowców, o ile w kontrakcie spółki czego innego nie postanowiono. Podpisu dokonuje się w ten sposób, że do firmy spółki podpisujący dodają swoje podpisy.

Jeżeli jest kilku zawiadowców, można w kontrakcie spółki powołać do zastępowania spółki także jednego zawiadowcę wspólnie z prokuryzystą, który do współpodpisywania firmy jest uprawniony (artykuł 41, ustęp 3, K. h.).

Każda z osób, która uprawniona jest do podpisywania lub do współpodpisywania, może odbierać ze skutkiem prawnym deklaracje, wezwania i inne posyłki dla spółki.

Równocześnie z wpisaniem do rejestru handlowego ustanowienia kilku zawiadowców wpisać i obwieścić należy także zawsze sposób, w jaki oni prawo zastępstwa wykonywać mają.

§ 19.

W imieniu spółki przez zawiadowców dokonane czynności prawne uprawniają względnie zobowiązują spółkę; obojętnym jest przytem, czy czynność dokonana została wyraźnie w imieniu spółki, czy też z okoliczności wynika, że według woli biorących udział miała ona być dla spółki dokonana.

§ 20.

Zawiadowcy mają wobec spółki obowiązek przestrzegać wszelkich ograniczeń, które bądź kontraktem spółki, uchwałą spółników lub też obowiązującym zawiadowców zarządzeniem rady nadzorczej, co do zakresu upoważnienia ich do reprezentowania spółki zostały ustalone.

Wobec osób trzecich jednak ograniczenie upoważnienia do zastępstwa nie ma skutku prawnego. To obowiązuje zwłaszcza w przypadku, gdy zastępstwo ograniczać się ma tylko do pewnych czynności lub rodzajów tychże, względnie, gdy ma mieć miejsce pod pewnymi tylko warunkami, na pewien okres czasu lub też w pewnych miejscach tylko, lub też, że do poszczególnych czynności potrzeba przyzwolenia spółników, rady nadzorczej lub jakiego innego organu spółki.

§ 21.

Jeżeli jest ustanowionych kilku zawiadowców, w takim razie nie wolno żadnemu z nich samemu,

jeżeli w kontrakcie spółki czego innego nie postanowiono, przedsiębrać czynności wchodzących w zakres zawiadostwa, chyba, że z powodu zwłoki grozi niebezpieczeństwo.

Jeżeli po myśli kontraktu spółki każdy zawiadowca z osobna ma prawo sprawować administrację, natenczas, w razie gdyby któryś z nich zaprotestował przeciw przedsięwzięciu jakiegokolwiek w zakresie zawiadostwa wchodzącej czynności, należy zaniechać jej, chyba, że kontrakt spółki co innego postanawia.

§ 22.

Zawiadowcy mają mieć staranie, by potrzebne księgi spółki były prowadzone.

Do nich należy zamknięcie rachunków za ubiegły rok czynności, w pierwszych trzech miesiącach każdego następnego roku dokonać się mające.

Termin ten może być przedłużony w kontrakcie spółki aż do sześciu miesięcy, przy spółkach, które zajmują się interesami na obszarach zamorskich, aż do miesięcy dziewięciu.

Każdemu ze spółników należy niezwłocznie po zamknięciu rachunków przesłać jego odpis. Każdy spółnik ma prawo wglądać do ksiąg i papierów spółki w ciągu tygodnia poprzedzającego zgromadzenie spółników, zwołane celem zbadania zamknięcia rachunków lub też przed upływem terminu ustalonego dla pisemnego głosowania. Postanowienie tego rodzaju, że spółnikom nie przysługuje prawo wglądania lub też, że ogranicza się je do krótszego terminu albo w inny jaki sposób je ukróca, może kontrakt spółki zawierać tylko w tym razie, jeżeli stosownie do kontraktu rada nadzorcza ma być ustanowiona.

Jeżeli celem przedsiębiorstwa jest zajmowanie się czynnościami bankowymi, winni zawiadowcy, skoro tylko co do tego zapadła uchwała spółników, ogłosić bilans w pismach przeznaczonych do ogłoszenia wpisów do rejestru handlowego a jeżeli w kontrakcie spółki dla ogłoszeń teje oznaczone są pisma publiczne, także i w tych pismach ogłosić i wraz z wykazem z tego podać do rejestru handlowego. Oprócz tego przypadku obowiązek do ogłoszenia nie istnieje.

§ 23.

Przy układaniu zamknięcia rachunków, które obejmować ma wszystkie czynności spółki, stosować się należy do następujących postanowień:

1. przedmioty handlu na giełdzie lub targu wstawiać można co najwyżej po giełdowej lub targowej cenie, zwyczajnej w tym czasie, kiedy zam-

knięcie rachunków zostało ułożone, jeżeli jednak cena ta, cenę kupna lub wyrobu przewyższa, co najwyżej po tej ostatniej;

2. inne przedmioty majątkowe należy wstawiać co najwyżej po cenie ich nabycia względnie wyrobu;

3. przedmioty majątkowe, przeznaczone dla samego obrotu przedsiębiorstwa a nie na dalszą sprzedaż, wstawiać można co najwyżej w cenie ich nabycia lub wyrobu. Po tej cenie wstawiać je można bez względu na obecną niższą wartość, o ile do passywów wstawioną zostanie kwota równająca się zmniejszeniu wartości lub też odpowiadający zmniejszeniu się wartości fundusz zaračuje się jako pożyczkę bierną;

4. kwotę kapitału zakładowego, kwotę każdego funduszu rezerwowego i funduszu odnowienia, jakoteż łączną kwotę uiszczonych dopłat wstawiać należy jako należności bierne, o ile nakłady poczynione nie uzasadniają odpisania odnośnych pożyczek biernych;

5. z porównania ogólnej sumy aktywów w ogólną sumą passywów powstały zysk lub strata muszą być na końcu bilansu osobno uwidocznione.

§ 24.

Zawiadowcom nie wolno bez pozwolenia spółki robić interesów na swój lub obcy rachunek tak w gałęzi administracji własnej spółki jak i przystępować do spółki o takim samym wyłącznym przedmiocie interesów w charakterze osobiście odpowiedzialnych spółników lub też zajmować miejsce w zarządzie lub radzie nadzorczej, względnie być zawiadowcą w takiej spółce.

Co do spółników ustanowionych zawiadowcami może być zezwolenie w kontrakcie spółki ogólnie wyrażone. Oprócz tego uważa się zezwolenie to jako udzielone także w tym razie, gdy przy ustanawianiu spółnika zawiadowcą, znaną była innym spółnikom jego działalność tego rodzaju względnie współdziałania mimo to wyraźnie nie wymówiono sobie, by ich zaniechał. Zezwolenie jest każdego czasu odwołalne.

Ustanowienie zawiadowców, którzy przekroczyli zakaz zawarty w ustępie pierwszym, może być odwołane i to bez obowiązku odszkodowania. Spółka domagać się może nadto wynagrodzenia poniesionej szkody lub też zamiast tego żądać, by interesa na rachunek zawiadowcy zdziałane, jako na rachunek spółki zawarte uznane zostały. Co do interesów na cudzy rachunek zdziałanych żądać może wydania pobranego zato wynagrodzenia lub też odstąpienia pretensyi do wynagrodzenia.

Oznaczone powyżej prawa spółki gasną w trzy miesiące, licząc od dnia, w którym wszyscy członkowie rady nadzorczej, jeżeli zaś takiejże nie ma, wszyscy inni zawiadowcy dowiedzieli się o tym istotnym czynie, który prawa te uzasadnia, na każdy sposób zaś w lat pięć od ich powstania.

§ 25.

Obowiązkiem zawiadowców wobec spółki, przy sprawowaniu czynności zawiadowania jest dokładać staranności, porządnemu kupcowi właściwej.

Zawiadowcy niedopełniający swoich obowiązków odpowiadają wobec spółki do niepodzielnej ręki za szkodę stąd wynikłą.

Do wynagrodzenia zobowiązani są przedewszystkiem, jeżeli

1. wbrew przepisom ustawy tej względnie kontraktu spółki rozdzielają majątek tejże, mianowicie całkiem lub częściowo zwracają spółnikom wkładki zakładowe lub dopłaty, wypłacają odsetki lub dywidendy, własne udziały dla spółki nabywają, w zastaw biorą lub ściągają;

2. po upływie czasu, w którym obowiązani byli żądać otwarcia konkursu, wypłaty uskuteczniają.

Zawidowca odpowiada wobec spółki także za szkodę, wynikłą dla niej z czynności prawnej, którą tenże z nią, czyto we własnym lub obcym imieniu uskutecznił, nie uzyskawszy przedtem zatwierdzenia rady nadzorczej, względnie, jeżeli takiejże nie ma, wszystkich innych zawiadowców.

O ile wynagrodzenie potrzebne jest dla zaspokojenia wierzycieli, obowiązku zawiadowców nie znosi okoliczność, że działali w myśl uchwały spółników.

Po pięciu latach następuje przedawnienie pretensyi do wynagrodzenia.

Do pretensyi tych znajdują zastosowanie postanowienia §u 10, ustęp 6.

§ 26.

Zawiadowcy obowiązani są prowadzić wykaz spółników (księga udziałów), do którego wpisać należy nazwisko, zawód i siedzibę każdego spółnika tudzież kwotę wkładki zakładowej, którą objął na siebie jakoteż dokonanej na nią wpłaty i do którego w czasie godzin biurowych wglądać może każdy, kto wykazać się może, że ma w tem prawny interes.

Na zgłoszenie jednego z interesowanych należy wpisać do księgi udziałów każde przejście udziału, następnie każdą zmianę w kwocie objętej przez spół-

nika wkładki zakładowej lub też uiszczonej na nią wpłaty, jakoteż każdy zwrot natychmiast uwidocznić.

Na podstawie księgi udziałów należy co roku w miesiącu styczniu podać do sądu handlowego listę spółników podpisaną przez zawiadowców z oznaczeniem wkładki zakładowej każdego spółnika i dokonanej na nią wpłaty jakoteż ewentualnych zwrotów. Jeżeli od czasu wniesienia ostatniej listy nie zaszły żadne zmiany, w takim razie wystarczy wniesienie odpowiedniego oświadczenia.

Za prawdziwość dat w księdze udziałów, listy i oświadczenia odpowiadają zawiadowcy spółki po myśli ustępów 4 do 6 §u 10. Przedawnienie zaczyna się z dniem wniesienia do sądu handlowego listy, względnie oświadczenia.

§ 27.

Przepisy wydane dla zawiadowców obowiązują także ich zastępców.

§ 28.

Załatwianie interesów spółki tudzież zastępstwo spółki w tem załatwianiu interesów można przydzielić także pojedynczym zawiadowcom i innym zresztą upoważnionym do tego osobom względnie urzędnikom spółki. W tym razie uprawnienie ich określa udzielone im pełnomocnictwo; w przypadku wątpliwym rozciąga się ono na wszelkie czynności prawne, które załatwianie interesów tego rodzaju zazwyczaj za sobą pociąga.

O ile kontrakt spółki inaczej nie stanowi, należy ustanowienie prokurzysty do zawiadowców i to tylko do wszystkich razem; odebranie zaś prokury może nastąpić przez każdego z zawiadowców.

Tytuł 2.

Rada nadzorcza.

§ 29.

Jeżeli kapitał zakładowy wynosi więcej jak 1,000.000 koron a spółników jest więcej jak pięćdziesiąt, musi być ustanowiona rada nadzorcza.

W innych przypadkach może być ustanowienie rady nadzorczej kontraktem spółki postanowione.

Do ustanowienia i zakresu działania rady nadzorczej stosują się następujące postanowienia.

§ 30.

Rada nadzorcza składa się co najmniej z trzech przez spółników wybieranych fizycznych, zdolność działania posiadających osób.

Ustanowienie pierwszej rady nadzorczej ma ważność na czas aż do powzięcia uchwały co do pierwszego bilansu rocznego. Każdy następny peryod urzędowania obejmuje co najwyżej trzy lata czynności. Gaśnie zaś z uchwałą tyczącą się trzeciego bilansu rocznego za peryodu urzędowania.

Od obieralności wykluczeni są zawiadowcy, ich zastępcy i urzędnicy spółki, dalej wszystkie osoby, z wykluczoną od obieralności osobą zaślubioną, w linii wstępnej lub zstępnej lub też w bocznej aż do drugiego stopnia spokrewnione albo spowinowaczone. Byli zawiadowcy obieralni są do rady nadzorczej dopiero po udzielonem im absolutorium.

Ustanowienie członkiem rady nadzorczej może być — bez naruszenia pretensji do odszkodowania z istniejących układów — każdorazowo odwołane uchwałą spółników, jednak, jeżeli kontrakt spółki czego innego nie postanawia, tylko większością trzech czwartych oddanych głosów. Przystaje się być członkiem rady nadzorczej samo przez się, gdy zajdzie okoliczność obieralności wykluczająca.

Zawiadowcy winni niezwłocznie podać sądowi handlowemu nazwiska członków rady nadzorczej jak i wszelkie zmiany, jakie zajmą w jej składzie.

§ 31.

Jeżeli rada nadzorcza nie została ustanowiona lub też nie jest w komplecie, winien sąd handlowy na wniosek któregokolwiek interesenta spółki, wyznaczyć termin trzymiesięczny do ustanowienia albo uzupełnienia rady nadzorczej a gdyby termin ten bezowocnie upłynął, na czas aż do wyboru zamianować sam potrzebną ilość członków rady nadzorczej.

Jeżeli rada nadzorcza ma być ustanowiona po myśli § 29, ustęp 1, winien sąd zarządzenia te wydać z urzędu.

§ 32.

Rada nadzorcza ma obowiązek, zawiadowców w załatwianiu czynności we wszystkich gałęziach administracji ze starannością, porządnemu kupcowi właściwą nadzorować i w tym celu cały tok spraw spółki mieć ciągle na uwadze. Rada nadzorcza ma prawo żądać każdego czasu od zawiadowców sprawozdania i w całym swym składzie lub przez pojedynczych swych członków wglądać w księgi i papiery spółki tudzież badać stan jej kasy i zapasy papierów

wartościowych, dokumentów dłużnych i towarów. Do niej należy badanie zaniknięcia rachunków, rocznego sprawozdania jakoteż rozpatrywanie wniosków co do rozdziału zysku a następnie zdawanie o tem sprawy na zgromadzeniu spółników przed powzięciem uchwały.

Rada nadzorcza winna wykonywanie obowiązków swoich zapomocą regulaminu uregulować.

Drogą rozporządzenia można postanowić dla spółek z ograniczoną poręką w ogóle lub też dla pewnych rodzajów takich spółek zasady, podług których rada nadzorcza ma wypełniać swoje obowiązki.

Rada nadzorcza ma prawo zawiadowców, których nie mianowały na mocy kontraktu państwo, kraj lub inna jaka korporacja publiczna tudzież wszystkich innych pełnomocników i urzędników od czynności ich usuwać i w tym razie jakoteż we wszelkich innych przypadkach przeszkodzenia zawiadowców, dla tymczasowego załatwiania czynności co należy zarządzać. Jeżeli jest powód do usunięcia zawiadowcy ustanowionego przez państwo, kraj lub inną korporację publiczną, winna rada nadzorcza zawiadomić o tem jak najspieszniej korporację do ustanowienia powołaną.

W razie usunięcia zawiadowców ma rada nadzorcza zwołać natychmiast zgromadzenie spółników. Obowiązkiem jej jest zwołać także zgromadzenie, jeżeli to w interesie spółki uważa za potrzebne.

Dalsze obowiązki nałożyć może na radę nadzorczą kontrakt spółki.

Jeżeli spółnicy nie wybrali osobnych zastępców, ma rada nadzorcza prowadzić uchwalone przez spółników spory prawne przeciw zawiadowcom.

Rada nadzorcza może w razie, gdyby się rozchodziło o odpowiedzialność jej członków, bez uchwały spółników a nawet wbrew ich uchwale pozyskiwać zawiadowców.

O każdorazowych interesach zawartych po myśli § 25, ustępu 4, pomiędzy spółką a zawiadowcami ma rada nadzorcza zdać sprawę najbliższemu walnemu zgromadzeniu.

Członkom rady nadzorczej nie wolno zdawać wykonywania swych obowiązków na inne osoby.

§ 23.

Wydane w §ach 25 i 27 zarządzenia co do zawiadowców stosują się także do rady nadzorczej.

Jeżeli członkowie rady nadzorczej razem z zawiadowcami zobowiązani są do wynagrodzenia szkody, w takim razie odpowiadają z tymiż do niepodzielnej ręki.

Tytuł 3.

Walne zgromadzenie.

§ 34.

Uchwały ustawą lub też kontraktem spółki spółnikom zastrzeżone zapadają na walnem zgromadzeniu, chyba że wszyscy spółnicy zgodzą się pisemnie w pojedynczym przypadku na uchwałę, która ma być powzięta, względnie na głosowanie drogą korespondencyi.

Przy głosowaniu drogą korespondencyi oblicza się większość przez ustawę, względnie przez kontrakt spółki do powzięcia uchwały walnego zgromadzenia wymaganą, nie podług liczby oddanych głosów, lecz podług ogólnej liczby głosów wszystkim spółnikom przysługujących.

§ 35.

Uchwałę spółników, oprócz przedmiotów w ustawie tej na innych miejscach oznaczonych, podlegają:

1. badanie i przyjęcie zamknięcia rachunków, rozdział czystego zysku, jeżeli rozdział ten zastrzeżony jest w kontrakcie spółki osobnej uchwałę z roku na rok, jakoteż udzielanie absolutoryum zawiadowcom tudzież istniejącej ewentualnie radzie nadzorczej;

2. ściąganie wpłat na wkładki zakładowe;

3. zwrot dopłat;

4. orzeczenie, czy nadana ma być prokura, czy też pełnomocnictwo handlowe dla całej administracji;

5. normy dla badania i kontroli zawiadowstwa;

6. dochodzenie pretensyi do wynagrodzenia, które spółce przysługują z tytułu zawiązania lub administracji do zawiadowców, ich zastępców lub też do rady nadzorczej, jakoteż ustanowienie zastępcy do prowadzenia procesu, jeżeli spółka nie może być zastąpiona przez zawiadowców ani też przez radę nadzorczą;

7. zawieranie kontraktów, na mocy których spółka nabyć ma za cenę przewyższającą kwotę piątej części zakładowego kapitału przeznaczone stale dla własnego obrotu czynności i już istnie-

jące, bądź dopiero powstałe mające zakłady albo przedmioty nieruchome, jakoteż zmiana takich kontraktów na rachunek spółki, o ile nie rozchodzi się o nabycie majątku nieruchomego w drodze przymusowej licytacji. Taka uchwała może być powzięta tylko większością trzech czwartych oddanych głosów.

Ilość przedmiotów, które podlegać mają uchwałę spółników, może być w kontrakcie spółki powiększona lub zmniejszona. Przedmioty oznaczone pod liczbą 1, 3, 6 i 7 wymagają w każdym razie uchwały spółników.

§ 36.

Zgromadzenia odbywać się mają w siedzibie spółki, jeżeli w kontrakcie jej czego innego nie postanowiono. Zwołują je zawiadowcy, o ile po myśli ustawy lub kontraktu spółki także inne osoby nie są do tego uprawnione.

Zgromadzenie zwoływać należy, o ile uchwała poza obrębem tegoż nie jest dopuszczalna, przynajmniej raz na rok i oprócz przypadków wyraźnie w ustawie względnie w kontrakcie spółki oznaczonych, zawsze w tym przypadku, gdy tego interes spółki wymaga, zwłaszcza bezzwłocznie wtedy, gdy się okaże, że kapitał zakładowy do połowy uległ stracie. W tym ostatnim przypadku ma zarząd podać powzięte uchwały do wiadomości sądu handlowego.

§ 37.

Zgromadzenie musi być niezwłocznie zwołane także i w tym razie, jeżeli spółnicy, których wkładki zakładowe wynoszą jedną dziesiątą względnie mniejszą, w tym celu w kontrakcie spółki oznaczoną część kapitału zakładowego zażądają pisemnie zwołania, podając jego cel.

Gdyby żądaniu temu organa uprawnione do zwołania zgromadzenia w przeciągu dni czterech po wezwaniu nie uczyniły zadość względnie gdyby organów takich nie było, mogą uprawnieni sami z przedstawieniem stanu rzeczy zgromadzenie zwołać. Zgromadzenie postanawia w tym razie, czy koszta ze zwołaniem połączone ma spółka ponosić.

§ 38.

Zwołanie zgromadzenia ogłasza się w sposób w kontrakcie spółki oznaczony, w braku takiego postanowienia, podaje się je do wiadomości pojedynczych spółników pismem poleconem. Dzień ostatniego ogłoszenia względnie nadania posyłki na

pocztę dzielić musi od dnia zgromadzenia przeciąg czasu co najmniej dni siedmiu.

Przy zwoływaniu należy możliwie najdokładniej podać cel zgromadzenia (porządek dzienny). Gdy chodzi o zamierzoną zmianę kontraktu spółki, należy podać istotną treść tej zmiany.

Spólnicy, których wkładki zakładowe wynoszą dziesiątą część, względnie część mniejszą kapitału zakładowego w kontrakcie spółki w tym celu ustaloną, mają prawo w podpisaniem przez nich piśmie z podaniem powodów żądać — jeżeli żądanie to postawią najpóźniej trzeciego dnia od czasu w ustępie 1 oznaczonego — umieszczenia przedmiotów w ogłosić się mającym porządku dziennym najbliższego walnego zgromadzenia.

Jeżeli zgromadzenie nie zostało regulaminowo zwołane lub też jeżeli do powzięcia uchwały przedstawiona została sprawa, która do obrady przynajmniej na trzy dni przed zgromadzeniem nie została zgłoszona w sposób dla zwoływania przepisany, w takim razie uchwały powzięte być mogą tylko w tym przypadku, jeżeli wszyscy spółnicy są obecni, względnie zastąpieni. Warunków tych nie wymaga się jednak dla przedstawionego na zgromadzeniu wniosku na uchwalenie zwołania nowego zgromadzenia.

Do przedstawienia wniosków i obrad bez powzięcia uchwały nie potrzeba zgłoszenia.

By zgromadzenie było zdolne do powzięcia uchwały, wymaganiem jest — o ile ustawa, względnie kontrakt spółki czego innego nie postanawia — by przynajmniej dziesiątą część kapitału zakładowego była zastąpiona.

W razie braku kompletu na zgromadzeniu należy powołując się na niezdolność tegoż do powzięcia prawomocnej uchwały, zwołać drugie zgromadzenie, które ograniczone jest do obrad nad sprawami poprzedniego zgromadzenia jakoteż zdolne jest — jeżeli kontrakt spółki czego innego nie postanawia — bez względu na wysokość zastąpionego kapitału zakładowego do powzięcia prawomocnych uchwał.

§ 39.

Uchwała spółników zapada — o ile ustawa, względnie kontrakt spółki czego innego nie postanawia — pojedynczą większością oddanych głosów.

Każde 100 koron objętej wkładki zakładowej dają jeden głos, przyczem ułamków poniżej 100 koron nie liczy się. Kontrakt spółki może zawierać inne postanowienia; każdemu spółnikowi musi jednak co najmniej jeden głos przysługiwać.

(Pölnisch.)

Wykonywanie prawa głosowania przez pełnomocnika jest dopuszczalne. Do tego potrzeba jednak pełnomocnictwa na piśmie, opiewającego na wykonywanie tego prawa. Ustawowi i po myśli statutów ustanowieni zastępcy osób nie mających zdolności działania i osób prawnych muszą być dopuszczeni do wykonywania prawa głosowania i nie potrzebują do tego żadnego pełnomocnictwa.

Ten, kto uchwałą ma być zwolniony od obowiązku lub też, komu uchwałą ma przynieść korzyści, nie ma w tym przypadku ani we własnym ani też w cudzym imieniu prawa głosowania. To samo stosuje się do uchwały, która dotyczy zawarcia interesu prawnego ze spółnikiem lub też zarządzenia albo załagodzenia sporu prawnego pomiędzy nim a spółką.

Jeżeli sam spółnik ma być ustanowiony zawiadowcą, radcą nadzorczym lub likwidatorem albo też ma być jako taki usunięty, nie ogranicza się go przy uchwalaniu w wykonywaniu jego prawa głosowania.

§ 40.

Uchwały walnego zgromadzenia jakoteż drogą korespondencyjną powzięte uchwały spółników należy bezzwłocznie wciągnąć do osobnej księgi protokołów, do której każdy spółnik podczas godzin biurowych wglądać może.

Po odbytem walnym zgromadzeniu, względnie po głosowaniu, które drogą korespondencyjną miało miejsce, należy niezwłocznie każdemu ze spółników pismem poleconem przesłać w podpisany przez zawiadowców odpisie (odbitce) treść zapadłych uchwał z oznaczeniem dnia wpisania tychże do księgi protokołów.

§ 41.

Unieważnienia uchwały spółników można żądać zapomocą skargi:

1. jeżeli po myśli tej ustawy względnie kontraktu spółki uważać należy uchwałę za niedoszlą do skutku;

2. jeżeli uchwała treścią swoją narusza obowiązujące przepisy względnie, jeżeli zostaje w sprzeczności z kontraktem spółki, o ile przepisów dotyczących jego zmiany przy uchwale nie przestrzegano.

Do wnoszenia skargi ma prawo każdy spółnik, który był obecnym na zgromadzeniu spółników i przeciw uchwale zgłosił protest do protokołu, jakoteż każdy spółnik nieobecny, którego nieprawnie na zgromadzenie nie dopuszczono, względnie który z powodu popełnionych przy zwoływaniu zgromadzenia niedokładności, nie mógł być na niem

obecnym. Jeżeli uchwała drogą korespondencyjną powzięta została, ma prawo pozywać każdy spółnik, który głos swój przeciw uchwale oddał, względnie przy głosowaniu tem został pominięty.

Oprócz tego mają prawo wnoszenia skargi zawiadowcy, rada nadzorcza i, jeżeli przedmiotem uchwały jest zarządzenie, którego wykonanie czyniłyby zawiadowców lub członków rady nadzorczej winnymi zwrotu względnie dopuszczenia się karygodnego czynu, także każdy pojedynczy zawiadowca jak i każdy członek rady nadzorczej.

Skarga musi być wniesiona w przeciągu miesiąca, licząc od dnia wpisania uchwały do księgi protokołów.

§ 42.

Skargę o unieważnienie uchwały spółników wnosi się przeciw spółce. Spółkę zastępują zawiadowcy, jeżeli zaś zawiadowcy sami są powodami, rada nadzorcza. Jeżeli pozew wnoszą tak zawiadowcy jak i członkowie rady nadzorczej lub też, jeżeli rada nadzorcza nie istnieje a innego zastępcy spółki niema, mianuje sąd kuratora.

Właściwym dla skargi jest wyłącznie sąd siedziby spółki, dla wykonywania jurysdykcji handlowej właściwy.

Sąd może na wniosek zarządzić, by powód z powodu grożącej spółce straty, złożył zabezpieczenie, które sąd według własnej oceny oznaczy. Przytem pod względem ustalenia terminu do złożenia, co do przysięgi stwierdzającej niezdolność do złożenia i następstw niezłożenia znajdują zastosowanie przepisy procedury cywilnej o zabezpieczeniu kosztów procesu.

Sąd może odroczyć wykonanie zacepionej uchwały tymczasowem zarządzeniem (§ 384 i d. ordynacji egzekucyjnej), jeżeli w sposób wiarygodny wykazaniem zostanie, że spółce grozi niepowetowana strata.

Każdy spółnik ma prawo przyłączyć się na własne koszta do prawnego sporu jako poboczny uczestnik sporu.

Wyrok unieważniający ma skutek dla wszystkich spółników i przeciw nim.

Za szkodę wynikłą z nieuzasadnionego zacepienia uchwały spółki odpowiadają wobec niej oskarżyciele, na których ciąży wina złego zamiaru lub grubego niedbalstwa, osobiście do niepodzielnej ręki.

§ 43.

Jeżeli wciągnięta do rejestru handlowego uchwała, tycząca się zmiany kontraktu spółki nie

jest notaryalnie uwierzytelniona, lub też, jeżeli wskutek uchwały spółników wpisanej do rejestru handlowego któreś z koniecznych po myśli §u 4 postanowień kontraktu spółki zmienione zostało w sposób sprzeciwiający się przepisom tej ustawy, winien sąd handlowy, dla siedziby spółki właściwy, na wniosek prokuratory skarbu orzec nieważność uchwały tyczącej się zmiany.

Sąd ma wyznaczać — do złożenia pisemnego oświadczenia a zależnie od stanu rzeczy w celu zniesienia nieważności — odpowiedni termin i zarządzić zanotowanie wdrożenia postępowania w rejestrze handlowym. Termin do zniesienia nieważności można z ważnych powodów przedłużyć.

Jeżeli nieważność w przeciągu wyznaczonego terminu nie zostanie zniesiona, w takim razie poda się złożone oświadczenie do wiadomości prokuratory skarbu i tak ją, jak i spółkę wezwie się do audyencyi, przy której, po ustnem roztrząśnieniu sprawy, wyda sąd po myśli przepisów o postępowaniu w sprawach niespornych orzeczenie o istnieniu nieważności. Uchwała, którą o ile możliwości należy ogłosić przy audyencyi, musi być obu stronom w pisemnem wygotowaniu doręczona. Termin do zacepienia poczyna się z chwilą doręczenia.

§ 44.

Jeżeli nieważność wciągniętej do rejestru handlowego uchwały spółki wskutek orzeczenia lub uchwały stała się prawomocną, natenczas winien sąd uznany za nieważny wpis z urzędu skreślić i swoje orzeczenie w taki sam sposób obwieścić, w jaki uznany za nieważny wpis był ogłoszony.

Tytuł 4.

Prawa mniejszości.

§ 45.

Jeżeli uchwałą spółników odrzucony został wniosek na ustanowienie rewizorów-znawców dla sprawdzenia ostatniego bilansu rocznego, natenczas może sąd handlowy siedziby spółki, na wniosek spółników, których wkładki zakładowe wynoszą dziesiątą część kapitału zakładowego, ustanowić jednego lub kilku rewizorów. Do wniosku przychylić się należy tylko w takim razie, gdy w sposób wiarygodny dostarczone będą dowody, że nierzetelność lub też grube naruszenie ustawy względnie kontraktu spółki miały miejsce.

Podczas trwania rewizyi, dotyczący spółnicy nie mogą bez przyzwolenia spółki sprzedawać swoich udziałów.

Wspomniany w ustępie 1 sąd winien zależnie od danego przypadku jednego lub kilku rewizorów ustanowić. Wybiera się ich z list, które w drodze rozporządzenia ułożone zostaną.

Przed ustanowieniem rewizorów wysłucha się opinii zawiadawców i rady nadzorczej.

Ustanowienie rewizorów można zrobić na żądanie zawisłem od złożenia zabezpieczenia (§ 42, ustęp 3), które sąd według własnej oceny oznaczy.

Przed objęciem urzędu winni rewizorowie złożyć przysięgę, że poruczone im obowiązki wypełniać będą wiernie a w szczególności, że doszłych ewentualnie przy sposobności rewizji do ich wiadomości szczegółów, dotyczących się interesów i ruchu przed nikim nie zdradzą.

§ 46.

Rewizorowie mają prawo wglądać do ksiąg, alegatów rachunkowych i inwentarza, żądać celem stwierdzenia prawdziwości ostatniego bilansu rocznego od zawiadawców, członków rady nadzorczej i każdego funkcyonaryusza, któremu prowadzenie rachunków poruczono informacyi i wyjaśnień oraz badać stan kasy spółki, zasoby papierów wartościowych, dokumentów dłużnych i towarów. Wezwani do udzielania objaśnień i informacyi mają żądanie dokładnie i zgodnie z prawdą niezwłocznie spełnić. Do rewizji należy przybrać radę nadzorczą. Sąd może według własnej oceny pozwolić, by do rewizji wezwano jednego lub więcej wnioskodawców.

Wynagrodzenie dla rewizorów oznacza sąd handlowy; jakiegokolwiek innego wynagrodzenia przyjmować im nie wolno.

§ 47.

Sprawozdanie z wyniku badania, w którym podać należy, czy wszystkie życzenia rewizorów odnoszące się do rewizji spełnione zostały, oraz czy ostatni bilans roczny przedstawia zgodny z prawdą i rzeczywisty obraz finansowego położenia spółki, winni rewizorowie niezwłocznie podać do wiadomości zawiadawców i rady nadzorczej.

Wnioskodawcy mają prawo wglądać w lokalu spółki do sprawozdania rewizorów.

Obowiązkiem zawiadawców i rady nadzorczej będzie, przy zwoływaniu następnego walnego zgromadzenia sprawozdanie rewizorów zgłosić do

uchwały. Na zgromadzeniu musi być sprawozdanie z rewizji w całości odczytane. Zawiadawcy i rada nadzorcza muszą się oświadczyć co do rezultatu rewizji i zarządzeń, jakie poczyniono celem usunięcia ewentualnie odkrytych nieprawidłowości lub niedogodności. Nadto rada nadzorcza winna walnemu zgromadzeniu zdać sprawę z roszezeń spółce ewentualnie przysługujących. Gdyby się ze sprawozdania rewizorów okazało, że ustawa lub kontrakt spółki grubo zostały naruszone, musi walne zgromadzenie bezzwłocznie zostać zwołane.

Zależnie od wyniku rewizji orzeka sąd — jeżeli inna jaka ugoda między interesentami nie nastąpiła — czy koszta badania ponosić ma wnioskodawca lub też spółka, względnie czy je stosunkowo rozdzielić należy.

Gdyby rewizya wykazała, że wniosek na rewizyę był nieuzasadniony, w takim razie za szkodę spółce wnioskiem wyrządzoną odpowiadają wnioskodawcy, na których spada wina złego zamiaru lub grubego niedbalstwa, osobiście do niepodzielnej ręki.

§ 48.

Przysługujących spółce na zasadzie §ów 10, 25, 27, 33 praw do odszkodowania wobec zawiadawców jakoteż członków rady nadzorczej, dochodzić mogą także spółnicy, których wkładki zakładowe wynoszą dziesiątą część kapitału zakładowego, jeżeli zapadła uchwała spółników, by pretensyi tych dla spółki nie dochodzić, względnie, jeżeli dotyczący wniosek, chociaż w czas (§ 38, ustęp 3) u zawiadawców zgłoszony, do uchwały nie został przedstawiony.

Skarga musi być wniesiona w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia zapadłej lub udaremnionej uchwały.

Jak długo spór prawny trwa, niedozwoloną jest bez pozwolenia spółki sprzedaż udziałów będących własnością powodów.

Pozwanemu mają na żądanie oskarżyciele, z powodu grożącej temuż straty, dać zabezpieczenie (§ 42, ustęp 3), które sąd według własnej oceny oznaczy.

Jeżeli okaże się, że skarga była nieuzasadniona, a powód przy wnoszeniu skargi działał w złej woli lub dopuścił się grubego niedbalstwa, ma pozwanemu szkodę wynagrodzić. Jeżeli jest kilku powodów, odpowiadają do niepodzielnej ręki.

Rozdział trzeci.

Zmiany w kontrakcie spółki.

Tytuł 1.

Postanowienia ogólne.

§ 49.

Zmiana w kontrakcie spółki nastąpić może tylko wskutek uchwały spółników. Uchwała musi być notaryalnie uwierzytelniona.

Zmiana, dopóki nie zostanie wciągnięta do rejestru handlowego, nie ma żadnych prawnych następstw.

Jeżeli któraś z oznaczonych w § 3, ustępie 2 gałęzi czynności stać się ma dodatkowo przedmiotem przedsiębiorstwa, natenczas zmieniony kontrakt spółki wpisać można do rejestru handlowego dopiero po zatwierdzeniu kontraktu spółki przez rząd (nadanie koncesyi spółce).

Przy spółkach, dla których przedtem już wymagana była koncesya, potrzeba także do wpisania każdej zmiany w kontrakcie spółki zatwierdzenia ze strony rządu.

§ 50.

Zmiany kontraktu spółki uchwalane być mogą tylko większością trzech czwartych części oddanych głosów. Zmiana może być w kontrakcie spółki przywiązana do dalszych warunków.

Postanowienie, że rada nadzorcza ma być ustanowiona, jak i niżenie wynagrodzenia przysługującego w myśl kontraktu spółki zawiadowcom lub też członkom rady nadzorczej, może być pojedynczą większością głosów uchwalone.

Do zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa w kontrakcie spółki oznaczonego wymaganą jest uchwała jednogłośna, jeżeli kontrakt spółki nie zawiera innego postanowienia.

Gdy chodzi o zwiększenie świadczeń, ciążących w myśl kontraktu na spółnikach lub też o ukrócenie praw pojedynczym spółnikom kontraktem zabezpieczonych, może odnośna uchwała zapaść tylko za zgodą wszystkich tych spółników, których to zwiększenie, względnie ukrócenie dotyczy.

Stosuje się to przede wszystkim do uchwał, wskutek których w kontrakcie spółki umieszczone być mają postanowienia co do wymiaru, w jakim wpłaty na wkładki zakładowe uiszczać się winno lub też zawarte już pod tym względem w kontrakcie spółki postanowienia mają być zmienione.

§ 51.

Każda zmiana w kontrakcie spółki ma być przez wszystkich zawiadowców do rejestru handlowego zgłoszona. Do zgłoszenia należy dołączyć notaryalnie uwierzytelnioną uchwałę zmieniającą z dowodem, że przyszła ważnie do skutku, a przy spółkach dla których wymagana jest koncesya, dokument zatwierdzenia przez rząd w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie.

Do zgłoszenia znajdują analogiczne zastosowanie §y 11 i 12.

Uchwał, które nie zawierają zmiany ogłoszonych w poprzednich obwieszczeniach postanowień, nie obwieszcza się.

Tytuł 2.

Podwyższenie kapitału zakładowego.

§ 52.

Podwyższenie kapitału zakładowego poprzedzać musi uchwała zmiany kontraktu spółki.

Do objęcia nowych wkładek zakładowych może spółka dopuszczać dotychczasowych spółników lub też inne osoby.

W braku innego jakiego postanowienia w kontrakcie spółki lub w uchwale dotyczącej podwyższenia, przysługuje dotychczasowym spółnikom na przeciąg czasu czterech tygodni licząc od dnia powzięcia uchwały pierwszeństwo do objęcia nowych wkładek zakładowych w stosunku do wkładek dotychczasowych.

Deklaracya objęcia wymaga poparcia aktem notaryalnym.

W deklaracyi objęcia osób trzecich musi być przystęp do spółki stosownie do kontraktu spółki poparty dokumentem. Następnie deklaracya ma zawierać oprócz kwoty wkładki zakładowej także wszystkie inne świadczenia, do których w myśl kontraktu spółki obejmujący jest zobowiązany.

Postanowienia §u 6, 10, 13 i 14 znajdują analogiczne zastosowanie do podwyżki kapitału zakładowego.

§ 53.

Uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego należy zgłosić do rejestru handlowego, gdy podwyższony kapitał zakładowy przez objęcie wkładek zakładowych zostanie pokryty a wpłata tychże będzie dokonana.

Do zgłoszenia dołączyć należy:

1. deklaracye objęcia o notaryalnym wygotowaniu lub też w uwierzytelnionym odpisie;

2. listę obejmujących nowe wkładki zakładowe, podpisaną przez zgłaszających, w której podać należy kwotę wkładki zakładowej każdego obejmującego jakoteż uiszczoną na nią wpłatę, następnie, gdy nową wkładkę zakładową dotychczasowy spółnik obejmuje, oprócz tego obecną łączną kwotę objętej przez tegoż wkładki zakładowej.

Tytuł 3.

Zmniejszenie kapitału zakładowego.

§ 54.

Kapitał zakładowy może być zmniejszony tylko na podstawie uchwały zmiany kontraktu spółki i po przeprowadzeniu oznaczonego w tej ustawie postępowania nakazowego. W uchwale musi być wyraźnie oznaczony rozmiar i cel zmniejszenia kapitału zakładowego jakoteż sposób, w jaki niżenie to ma być przeprowadzone.

Za zmniejszenie kapitału zakładowego uważa się wszelkie niżenie postanowionej w kontrakcie spółki wysokości kapitału zakładowego, bez względu na to, czy następuje ono przez zwrot wkładek zakładowych spółnikom, czy też przez niżenie kwoty nominalnej wkładek zakładowych lub przez całkowite lub częściowe uwolnienie spółników i ich odpowiedzialnych poprzedników od obowiązku pełnej wpłaty wkładek zakładowych.

Zmniejszenie kapitału zakładowego poniżej kwoty 20.000 koron jest niedopuszczalne. Jeżeli zmniejszenie następuje przez zwrot wkładek zakładowych lub też drogą uwolnienia od pełnej wpłaty, w takim razie pozostała kwota każdej wkładki zakładowej nie może być mniejszą jak 500 koron, o ile dla spółek kolei żelaznych i nawigacyjnych morskich odmienne postanowienie w §ach 13 i 14 nie jest dozwolone.

§ 55.

Zamierzone zmniejszenie kapitału zakładowego zgłaszają do rejestru handlowego wszyscy zawiadowcy. Sąd handlowy postanawia co do wpisania, stosując analogicznie § 11, ustęp 1.

Zawiadowcy winni, skoro tylko otrzymają wiadomienie o dokonany wpisie, natychmiast zamierzone niżenie kapitału zakładowego obwieścić w podanych w §cie 22 dziennikach. Przytem ogłosić należy, że spółka gotowa jest, wszystkich wierzycieli, których wierzytelności w dniu ostatniego ogłoszenia tej wiadomości istnieją, na żądanie zaspokoić względnie dać zabezpieczenie i że przyjmować się będzie, iż ci wierzyciele, którzy do trzech miesięcy, licząc od dnia oznaczonego, do spółki się

nie zgłoszą, zgadzają się na zamierzone zmniejszenie kapitału zakładowego. Znanym wierzycielom poda się to bezpośrednio do wiadomości.

§ 56.

Zmianę kontraktu spółki, spowodowaną przez zmniejszenie kapitału zakładowego, zgłaszać można do rejestru handlowego dopiero po upływie terminu oznaczonego dla zgłaszania się wierzycieli.

Do zgłoszenia dołączyć należy:

1. dowód, że przepisane w §ie 55, ustępie 2 obwieszczenie nastąpiło;

2. dowód, że wierzyciele, którzy się zgłosili, zostali zaspokojeni lub otrzymali zabezpieczenie;

3. oświadczenie, że po myśli §u 55, ustępu 2 wszystkich znanych wierzycieli uwiadomiono i że inni wierzyciele jak ci, których zaspokojono lub którym dano zabezpieczenie, w ciągu terminu się nie zgłosili;

4. listę spółników sprostowaną na podstawie uchwały na zmniejszenie (§ 26, ustęp 3).

Jeżeli dowód, że wierzyciele zostali zaspokojeni, względnie, że otrzymali zabezpieczenie lub też deklaracya co do wyniku postępowania nakazowego są fałszywe, w takim razie odpowiadają wszyscy zawiadowcy wobec wierzycieli, których fałszywe daty dotyczą, za wyrządzoną im przez to szkodę, do niepodzielnej ręki aż do kwoty, dla której z majątku spółki zaspokojenia uzyskać nie było można.

Odpowiedzialność ta nie spada na zawiadowcę, jeżeli wykaże, że pomimo staranności z jego strony, jaka porządному kupcowi jest właściwą, o niezgodności z prawdą dowodu lub oświadczenia nie było mu nie wiadomem.

§ 57.

Wyплаты do rąk spółników na podstawie zmniejszenia kapitału zakładowego są dopuszczalne dopiero po wpisaniu odnośnej zmiany kontraktu spółki do rejestru handlowego.

Z tą chwilą przychodzi także do skutku zamierzone przez zmniejszenie uwolnienie od obowiązku wpłat na niepokryte w całości wkładki zakładowe.

§ 58.

Przy spółkach, w których obrót interesów całym lub częściowo, jak z natury rzeczy wypływa, pochłonał substancję majątkową lub też, w których majątek składa się z czasowo ograniczonych praw,

zastrzedz sobie można w kontrakcie spółki zwrot wkładów zakładowych w całości lub częściowymi kwotami bez przeprowadzenia postępowania nakazowego i bez względu na wysokość resztującego kapitału zakładowego, jeżeli zwrot ten nastąpić ma po całkowitem uiszczeniu wkładki zakładowej i to tylko z czystego dochodu uzyskanego z bilansu rocznego danego roku względnie z czystych dochodów w latach poprzednich zarezerwowanych. Kwotę równającą się zwróconym wkładkom zakładowym należy jako pozycję bierną wstawić do bilansu. Sposób i warunki zwrotu muszą być w kontrakcie spółki dokładnie podane. W razie częściowego zwrotu nie można wkładki zakładowej unniejszać poniżej najniższej kwoty ustawowej (§y 6, 13).

Rozdział czwarty.

Filie.

§ 59.

Ustanowienie filii winni zawiadowcy z dołączeniem potrzebnych załączników zgłosić do rejestru handlowego w sądzie głównego przedsiębiorstwa. Zgłoszenie wniesione bezpośrednio w sądzie filii, należy odstąpić sądowi głównego przedsiębiorstwa.

Sąd głównego przedsiębiorstwa ma ustanowienie filii zanotować w swoim rejestrze handlowym i, jeżeli dla miejsca filii dla prowadzenia rejestru handlowego inny sąd jest właściwy, sądowi temu przesłać oznajmienie z wygotowaniem kontraktu spółki i podpisami zawiadowców jak i innych zresztą do podpisywania lub współpodpisywania za filię uprawnionych osób, potwierdzając zarazem zgodność z zapiskami we własnym rejestrze handlowym.

Sąd dla miejsca filii właściwy ma dokonać wpisania w swoim rejestrze handlowym, w razie jeżeli ze względu na stan tegoż nie zachodzi żadna przeszkoda, orzeczenie swoje podać do wiadomości sądu głównego przedsiębiorstwa a dokonane wpisanie obwieścić.

W obwieszczeniu podać należy:

1. firmę i siedzibę spółki tudzież filii;
2. cel przedsiębiorstwa;
3. wysokość kapitału zakładowego i kwotę uiszczonych wpłat;
4. jeżeli kontrakt spółki zawiera postanowienia co do sposobu, w jaki wydawane przez spółkę ogłoszenia mają być obwieszane, te postanowienia;

5. jeżeli kontrakt spółki zawiera ograniczenie czasu trwania spółki, termin jej rozwiązania;

6. nazwisko, zawód i siedzibę zawiadowców i wszystkich innych do podpisywania lub współpodpisywania za filię powołanych osób, jakoteż zawarte w kontrakcie spółki postanowienia co do sposobu, w jaki oświadczenia swej woli składać mają.

§ 60.

Wszystkie późniejsze zgłoszenia należy wnosić, jeżeli dotyczą wyłącznie filii, w sądzie filii, zresztą w sądzie głównego przedsiębiorstwa.

Sąd głównego przedsiębiorstwa winien, jeżeli zarządzi wpis do swego rejestru handlowego, który nie dotyczy wyłącznie głównego przedsiębiorstwa, a filia zapisana jest do rejestru handlowego innego sądu, temnż sądowi podać do wiadomości zgłoszenie wraz z wpisem, w dosłownem tegoż brzmieniu i przesłać mu potrzebne dla jego rejestru handlowego podpisy firmy jakoteż wszystkie inne załączniki.

Na podstawie tego doniesienia sąd filii przedsięwzięcie w swoim rejestrze handlowym odpowiednio wpisy (§ 59, ustęp 3), o wpisach tych spółkę zawiadomi i w razie zmian postanowień w poprzedzających obwieszczeniach, zmiany te w ten sam sposób jak te obwieszczenia ogłosi. Ogłoszenia natomiast w dziennikach, w których ogłoszenie to do wiadomości publicznej już przez sąd głównego przedsiębiorstwa podane było, należy zaniechać.

Skutki prawne, przywiązane do wpisania w rejestrze handlowym poczynają się — jeżeli wpisanie ma być przedsiębrane tak w rejestrze handlowym głównego przedsiębiorstwa jak i w rejestrze filii — z chwilą zapisania do rejestru handlowego głównego przedsiębiorstwa.

Dział II.

Stosunki prawne spółki i spółników.

Rozdział pierwszy.

Stosunki prawne spółki.

§ 61.

Spółka z ograniczoną poręką ma jako taka samodzielnie swoje prawa i obowiązki; ona może

prawo własności i inne prawa rzeczowe na nieruchomościach nabywać, przed sądem pozywać i być pozywaną.

Porękę za zobowiązania spółki wobec jej wierzycieli stanowi tylko majątek spółki.

Spółka jest spółką handlową po myśli kodeksu handlowego. Postanowienia kodeksu handlowego znajdują zastosowanie do spółek z ograniczoną poręką bez względu na wysokość podatku zarobkowego.

§ 62.

Ze względu na wszystkie przedsiębiorstwa, dla których obrotu osobne przepisy istnieją, podlegają także i spółki z ograniczoną poręką obowiązującym pod tym względem przepisom.

Przedewszystkiem wymagane jest pozwolenie ze strony rządu:

1. do wydawania zapisów długu, opiewających na okaziciela;
2. do wydawania częściowych zapisów długu, nawet wtedy, jeżeli na imię opiewają;
3. do wydawania asygnat kasowych;
4. do przyjmowania na procent wkładek pieniężnych na książeczki wkładowe lub za potwierdzeniem wkładu.

Rozdział drugi.

Wkładowe.

§ 63.

Każdy spółnik obowiązany jest wkładkę zakładową, którą objął uiścić w całej jej wysokości, stosownie do kontraktu spółki i uchwał przez spółników ważnie powziętych.

O ile w kontrakcie spółki lub ważnie powziętą uchwałą zmiany, czego innego nie postanowiono, mają wszyscy spółnicy uiszczać wpłaty na wkładki zakładowe w stosunku do swoich wkładek zakładowych gotówką uiszczać się mających.

Od dopełnienia tego obowiązku zapłaty nie można pojedynczych spółników ani uwalniać, ani też im terminu zapłaty przedłużać. Kompensata z pretensją do spółki nie uwalnia od dopełnienia tego obowiązku.

Tak samo nie wolno zatrzymywać przedmiotu wkładki, którą się nie w pieniądzech uiszcza z powodu roszczeń, które się do tego przedmiotu nie odnoszą.

Świadczenie na wkładkę zakładową, które nie w gotówce się odbywa lub też świadczenie, które powstaje przez policzenie należącego się wynagrodzenia za odstąpienie przedmiotów majątku, uwalnia spółnika od obowiązku uiszczenia wkładki zakładowej tylko o tyle, o ile jest następstwem zawartej w kontrakcie spółki umowy.

Zastrzeżenia i ograniczenia przy obejmowaniu, względnie uiszczaniu wkładek zakładowych są bezskuteczne.

§ 64.

Każde wezwanie do dalszych wpłat nie całkiem uiszczonych wkładek zakładowych mają wszyscy zawiadowcy z podaniem żądanej kwoty zgłosić do rejestru handlowego, a sąd handlowy je ogłosi.

Za szkodę powstałą przez zaniechanie zgłoszenia, względnie przez fałszywe daty odpowiadają zawiadowcy poszkodowanemu osobiście do niepodzielnej ręki. Przedawnienie pretensji tych do odszkodowania następuje w lat pięć licząc od dnia, w którym poszkodowana strona o wezwaniu do zapłaty się dowiedziała.

§ 65.

Spółnik, który na czas nie uiści żądanych wpłat na wkładkę zakładową obowiązany jest, bez naruszenia dalszego obowiązku zapłaty, do uiszczenia procentów zwłoki. W kontrakcie spółki można ustanowić na przypadek zwłoki kary umowne.

Jeżeli kontrakt spółki nie zawiera osobnych przepisów co do sposobu, w jaki się ma wzywać do zapłaty, w takim razie wystarczy, jeżeli któryś z organów, którym zawiadostwo poruczono, przeszle wezwanie pismem poleconem.

§ 66.

Jeżeli wpłata nie nastąpi w czas, może spółka pismem poleconem, wyznaczając termin dodatkowy do wpłaty zagrozić opieszłym spółnikom wykluczeniem ze spółki. Termin dodatkowy wymierzyć należy przynajmniej na miesiąc, licząc od dnia otrzymania wezwania. Robienie wyjątków od zagrożenia wykluczeniem dla pojedynczych opieszłych spółników jest niedopuszczalne.

Po bezwocnym upływie dodatkowego terminu mają zawiadowcy opieszłych spółników uznać za wykluczonych i o tem ich pismem poleconem uwiadomić. Uznanie za wykluczonego pociąga za sobą utratę wszystkich praw z udziału w interesie, mianowicie wszystkich na udział uiszczonych wpłat.

§ 67.

Za niezapłaconą przez wykluczonego spółnika kwotę wkładek zakładowych wraz z odsetkami za zwłokę odpowiadają wobec spółki wszyscy jego poprzednicy, którzy w przeciągu ostatnich pięciu lat przed wydaniem wezwania do zapłaty (§ 64) w księdze udziałowej byli jako spółnicy zapisani.

Dawniejszy poprzednik prawny odpowiada tylko, o ile zapłaty od jego prawnego następcy nie można ściągnąć. To przyjmuje się — jak długo dowód przeciwny nie będzie złożony — jeżeli ten ostatni w przeciągu miesiąca od czasu, jak został do zapłaty wezwany a poprzednik prawny o tem zawiadomiony, żadnej zapłaty nie uiszczył. Wezwanie i uwiadomienie przesyła się pismem poleconem.

Poprzednik prawny placąc dłużną kwotę nabywa udział wykluczonego spółnika.

§ 68.

Gdyby zaległej kwoty od poprzedników prawnych nie było można ściągnąć lub też gdyby poprzedników prawnych nie było, w takim razie może spółka udział sprzedać.

W przeciągu miesiąca można udział z wolnej ręki sprzedać po cenie, która przynajmniej równa się bilansowej wartości udziału. Po upływie jednomyśięcznego terminu może spółka dać sprzedać udział tylko w drodze publicznej licytacji.

Licytację winien przeprowadzić upoważniony do tego organ, stręczyciel handlowy lub sąd handlowy siedziby spółki, który działać ma przytem po myśli przepisów postępowania w sprawach niespornych.

Przyznanie na licytacji staje się dopiero wtedy prawomocnem, gdy spółka zgodzi się na przeniesienie udziału na kupującego. Przyzwolenie uważa się za dane, jeżeli nabywca w przeciągu dni ośmiu po licytacji nie został zawiadomiony o odmówieniu przyzwolenia.

Jeżeli uzyskana cena jest większą jak dłużna kwota, należy przedewszystkiem nadwyżkę zarchować na niepokrytą część wkładki zakładowej. O tę kwotę zmniejszy się odpowiedzialność wykluczonego spółnika. Ewentualna dalsza nadwyżka przypada na korzyść wykluczonego spółnika.

§ 69.

Opieszale spółnik, pomimo, że został wykluczony odpowiada za dłużną kwotę przed wszystkimi innymi.

Tak samo wykluczenie nie narusza odpowiedzialności opieszalego spółnika za dalsze wpłaty.

§ 70.

O ile wkładki zakładowej ściągnąć nie można od obowiązanych do zapłaty, ani też pokryć jej przez sprzedanie udziału, mają pozostali spółnicy złożyć się na brakującą kwotę w stosunku do swoich wkładek zakładowych.

Kwoty, których od pojedynczych spółników ściągnąć nie można, rozdziela się w oznaczonym stosunku na resztę spółników.

Gdyby udział nie został sprzedany, spółnicy nabywają w stosunku, w jakim się przyczynili do kwoty, prawo do przypadających na ten udział zysku i ceny uzyskanej z likwidacji. Jeżeli sprzedaż później nastąpi, z uzyskanej ceny zwraca się spółnikom wpłacone przez nich kwoty składkowe, ewentualną zaś nadwyżkę obraca się po myśli §u 68, ustępu 5.

§ 71.

Od zobowiązań oznaczonych w §ach 67 do 70 nie można ani całkiem ani też częściowo być uwolnionym.

Rozdział trzeci.

Dopłaty.

§ 72.

Kontrakt spółki może zawierać postanowienie, że spółnicy uchwalić mogą ściągnięcie dalszych wpłat (dopłat) powyżej kwoty wkładek zakładowych.

Obowiązek dopłaty musi być ograniczony do kwoty oznaczonej w stosunku wkładek zakładowych; bez tego ograniczenia postanowienie kontraktu spółki normujące obowiązek dopłaty nie ma skutku.

Dopłaty uiszczają wszyscy spółnicy w stosunku do ich wkładek zakładowych.

§ 73.

Jeżeli spółnik zwleka z wpłatą żądanej dopłaty, natenczas, jeżeli równocześnie z ustalonym w kontrakcie spółki obowiązkiem dopłaty nie wydano innego postanowienia, znajdują zastosowanie przepisy obowiązujące pod względem uiszczania wkładek zakładowych (§y 66 do 69).

Poprzednik prawny odpowiada tylko do tej kwoty, na jaką w chwili zgłoszenia jego wystąpienia, obowiązek dopłaty w kontrakcie spółki był ograniczony.

§ 74.

O ile niszczone dopłaty nie są potrzebne do pokrycia bilansem wykazanej straty kapitału zakładowego, można je zwracać spółnikom.

Dopłaty te zwracać można tylko wszystkim spółnikom w stosunku do ich wkładów zakładowych i to nie przed upływem trzech miesięcy od ogłoszenia w sposób w § 55 przepisany uchwały zwrotu.

Jeżeli kontrakt spółki zawiera postanowienie, że wezwanie do uiszczenia dopłat jeszcze przed wyrównaniem wkładów zakładowych jest dopuszczalne, w takim razie nie można zwracać takich dopłat przed całkowitem uiszczeniem kapitału zakładowego.

Za zwroty, bez przestrzegania tych przepisów dokonane, odpowiadają po myśli postanowień § 25 i 83 odbiorca, organa zawiadowcze tudzież reszta spółników.

Zwróconych dopłat nie uwzględnia się przy oznaczaniu granicy obowiązku dopłaty w kontrakcie spółki ustalonej.

W bilansie należy wstawionym do aktywów pretensjom do dopłaty przeciwstawić w passywach kwotę kapitału tej samej wysokości.

Rozdział czwarty.

Udziały.

§ 75.

Udział każdego spółnika oznacza się — jeżeli w kontrakcie spółki czego innego nie postanowiono — podług wysokości objętej przez tegoż wkładki zakładowej.

Każdemu spółnikowi przysługuje tylko jeden udział. Jeżeli po zawarciu spółki spółnik obejmuje dalszą wkładkę zakładową, natenczas dotychczasowy jego udział zwiększa się w stosunku do odpowiadającym zwiększonej wkładce zakładowej.

Jeżeli na należenie do spółki wystawia się spółnikom dokumenty, przeniesienie takiego dokumentu przez indos pozostaje bez skutku. Dokumenty takie nie mogą także opiewać na okaziciela.

Wystawienie przekazów na zyski udziałowe (dywidendy), od których zwrotu zawisła jest wypłata rocznego zysku, jest niedozwolone i bezskuteczne.

§ 76.

Udziały można przenosić i dziedziczyć.

Do przeniesienia udziałów zapomocą czynności prawnej pomiędzy żyjącymi potrzeba aktu notaryalnego. Tej samej formy wymagają układy, dotyczące się zobowiązania spółnika do odstąpienia udziału w przyszłości. Przeniesienie można w kontrakcie spółki zrobić zawisłem od dalszych warunków, w szczególności od zezwolenia spółki.

Prawo do przeniesienia zawiera w sobie także prawo do kontraktowego zastawu. Do tego ostatniego nie wymaga się aktu notaryalnego.

Gdyby udział — który tylko za zezwoleniem spółki może być przeniesiony — w postępowaniu egzekucyjnym miał być sprzedany, winien sąd egzekucyjny cenę szacunkową udziału ustalić i o pozwoleniu na sprzedaż, podając ustaloną cenę szacunkową, zawiadomić tak spółkę jak i wszystkich wierzycieli, którzy wyjednali dotąd sądowe zajęcie udziału. Oszacowania można zaniechać, jeżeli pomiędzy wierzycielem popierającym, zobowiązanym i spółką przyjdzie do skutku ugoda tycząca się ceny za objęcie. Jeżeli kupiec, przez spółkę dopuszczony, w przeciągu dni czterech po zawiadomieniu teje nie obejmie udziału za opłatą ceny równającej się wartości szacunkowej (cenie za objęcie), odbędzie się sprzedaż w myśl postanowień ordynacji egzekucyjnej; do tego przeniesienia udziału pozwolenie spółki nie jest wymagane.

§ 77.

Gdyby w przypadku, w którym kontrakt spółki przepisuje, że do przeniesienia udziału potrzeba zezwolenia spółki, przyzwolenia do tego dotyczącego spółnikowi odmówiono, może mu pod warunkiem, że wkładkę zakładową w całości uiszczył, sąd handlowy siedziby spółki na przeniesienie udziału pozwolić, jeżeli dostatecznych powodów do odmówienia przyzwolenia niema a przeniesienie może się odbyć bez wyrządzenia szkody spółce, reszcie spółników i wierzycielom. Sąd, zanim rozstrzygnie, winien wysłuchać zawiadowców. Pozwolenie sądu na przeniesienie jest bezskuteczne, jeżeli spółka pisemnym poleceniem uwiadomi dotyczącego spółnika — i to w przeciągu miesiąca od czasu jak rozstrzygnięcie nabrało mocy obowiązującej — że zezwala,

by odnośny udział pod tymi samymi warunkami przeniesiony został na innego, przez nią wymienionego nabywcę.

§ 78.

Za spółnika wobec spółki uważa się tego tylko, który jako taki w księdze udziałów jest zapisany.

Za świadczenia zalegające na udziale w chwili zgłoszenia przeniesienia tegoż, odpowiada nabywca wraz z prawnym poprzednikiem do niepodzielnej ręki.

Roszczenia spółki do prawnego poprzednika gasną w przeciągu lat pięciu, licząc od dnia zgłoszenia nabywcy.

§ 79.

Dzielenie udziału — z wyjątkiem przypadku przekazania w dziedzictwie — dopuszczalne jest tylko, jeżeli kontrakt spółki spółnikom na odstępowanie części udziału pozwala. Przytem spółka może sobie zastrzedz prawo pozwalania na odstąpienie części w ogóle lub też na odstąpienie osobom, które nie należą już jako spółnicy do spółki.

Kontrakt spółki zawierać może także postanowienie, że spółce zastrzega się przyzwolenie na dzielenie udziałów zmarłych spółników pomiędzy ich dziedziców.

Zezwolenie spółki wymaga formy pisemnej; ta zawierać ma oznaczenie osoby nabywcy i kwotę wkładki zakładowej, którą nabywca obejmuje.

Także przy dzieleniu udziałów znajdują zastosowanie przepisy §u 78, przepisy co do najmniejszej kwoty wkładki zakładowej oraz najmniejszej wpłaty na nią.

Odstąpienie części udziału osobom do spółki jako spółnicy nie należącym, jak i objęcie przez spółnika zobowiązania do takiego podziału, jest bezskuteczne, jeżeli od wpisania kontraktu spółki do rejestru handlowego rok jeszcze nie upłynął.

§ 80.

Jeżeli jeden udział jest własnością kilku współuprawnionych, w takim razie mogą oni prawa swoje z posiadania wynikające wykonywać tylko wspólnie. Za świadczenia na udział ten dokonać się mające, odpowiadają oni do niepodzielnej ręki.

Jeżeli spółce — która ma przedsiębrać czynności prawne przeciw posiadaczowi udziału — nie podano wspólnego zastępcy, występować może ona z prawnym skutkiem przeciw każdemu ze współuprawnionych.

§ 81.

Nabywanie własnych udziałów i obejmowanie tychże w zastaw przez spółkę jest wzbronione i bezskuteczne. Wolno je natomiast spółce nabywać w drodze egzekucyi celem ściągnięcia własnych wierzytelności.

§ 82.

Spółnicy nie mogą żądać zwrotu swojej wkładki zakładowej; jak długo spółka istnieje mają oni tylko prawo do czystego zysku jako nadwyżki aktywów nad passywami z rocznego bilansu wypływającej, o ile zysk ten kontraktem spółki lub też uchwałą spółników nie jest wykluczony od rozdziału.

W braku osobnych postanowień kontraktu spółki, rozdział czystego zysku następuje w stosunku do wpłaconych wkładek zakładowych.

Nie wolno zastrzegać dla spółników procentów o pewnej wysokości, ani też im takichże wypłacać.

Za świadczenia powtarzające się — do których spółnicy obok wkładek zakładowych w myśl kontraktu spółki są obowiązani (§ 8) — płacić można — stosując się do oznaczonej w kontrakcie spółki zasady obliczenia — wynagrodzenie w wysokości nie przekraczającej wartości tych świadczeń bez względu na to, czy bilans roczny czysty zysk wykazuje.

Gdyby w czasie pomiędzy końcem roku czynności a uchwałą spółników, tyczącą się zamknięcia rachunków, doszło do wiadomości zawiadowców lub rady nadzorczej, że stan majątkowy spółki wskutek strat doznanych lub zmniejszenia wartości doznał — i to, jak przypuszczać należy, nie tylko przemijająco — poważnego uszczerbku, należy zysk wykazany w bilansie, w kwocie odpowiadającej doznanej uszczerbkowi w majątku od rozdziału wykluczyć i przenieść go na rachunek bieżącego roku czynności.

§ 83.

Spółnicy obowiązani są do zwrotu spółce kwot, które spółka na korzyść ich wbrew przepisom tej ustawy, postanowieniom kontraktu spółki lub uchwale tejże spółki wypłaciła. Żadną miarą

jednak spółnik nie jest obowiązany zwracać to, co w dobrej wierze jako udział w zysku pobrał.

Gdyby wypłaconej kwoty nie można było ściągnąć ani od odbiorcy, ani też od zawiadowców, od powiadają — o ile przez wypłatę tę kapitał zakładowy został zmniejszony — za ubytek w kapitale zakładowym spółnicy i to w stosunku do ich wkładów zakładowych.

W podanym stosunku rozdziela się między resztę spółników kwoty, których nie można od pojedynczych spółników wydobyć.

Zobowiązanego do wpłat uiszczyć się mających na zasadzie powyższych postanowień, od uiszczenia tych wpłat — czy to całkiem lub też częściowo — uwalniać nie wolno.

Przedawnienie roszczeń spółki następuje w takiej mierze, chyba że spółka udowodni, iż zobowiązany do zwrotu świadom był bezprawności wypłaty.

Dział III.

Rozwiązanie.

Rozdział pierwszy.

Rozwiązanie.

§ 84.

Spółka z ograniczoną poręką rozwiązuje się:

1. gdy oznaczony w kontrakcie spółki okres upływie;
2. wskutek uchwały spółników, do której potrzeba notaryalnego uwierzytelnienia;
3. wskutek uchwały na zjednoczenie się ze spółką akcyjną lub z jaką inną spółką z ograniczoną poręką (§ 96);
4. wskutek otwarcia konkursu;
5. wskutek zarządzenia władzy administracyjnej;
6. wskutek uchwały sądu handlowego.

W kontrakcie spółki mogą być dalsze powody rozwiązania ustanowione.

Przy spółkach kolejowych podlegających po myśli §u 3 obowiązkowi koncesyj, zawisła jest skuteczność powziętej przez spółników uchwały rozwiązującej się rozwiązania od zatwierdzenia rządu.

§ 85.

Za dokładne przestrzeganie przepisów § 194 do 196 ustawy o upadłościach z dnia 25. grudnia

1868. Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1869, odpowiedzialni są zawiadowcy, po rozwiązaniu zaś likwidatorowie.

Gdyby wniosek na otwarcie upadłości, względnie doniesienie o zawieszeniu wypłat wyszedł nie od wszystkich zawiadowców względnie likwidatorów, należy mimo to otwarcie upadłości zawyrokować, jeżeli zawieszenie wypłat względnie zadłużenie ponad stan w sposób wiarygodny wykazaniem zostanie. Przedtem jednak winien sąd resztę zawiadowców względnie likwidatorów przesłuchać.

Zaniechać można przesłuchania tych zawiadowców względnie likwidatorów, którym z powodu nieobecności ich lub też oddalonego miejsca zamieszkania nie można tego samego lub następnego dnia doręczyć wezwania albo też tych, których z powodu nieznanego miejsca pobytu zapomocą publicznego ogłoszenia wzywaćby należało.

§ 86.

Rozwiązanie spółki z ograniczoną poręką zarządzić może władza administracyjna:

1. jeżeli spółka przekroczy zakresłe przepisami tej ustawy (§ 1, ustęp 2) granice swego działania;
2. jeżeli zawiadowcy w toku czynności przedsiębiorstwa spółki dopuszczają się czynu ustawą karną zakazanego a zachodziłaby obawa, że załżeźnie od rodzaju popełnionego czynu karygodnego w związku z charakterem przedsiębiorstwa spółki, w razie dalszego istnienia tegoż przedsiębiorstwa, dzieć się będą nadużycia;
3. jeżeli spółka bez pozwolenia rządu zajmuje się jedną z czynności określonych w §ie 3, ustępie 2;
4. jeżeli spółka obowiązkowi koncesyj podlegająca, pomimo kilkakrotnych wezwań lub zarządzeń władzy, dopuści się w istotnych punktach przekroczeń ustawy, względnie kontraktu spółki.

Zarządzić rozwiązanie ma prawo:

- a) gdy chodzi o wykonywanie czynności ubezpieczenia, Ministerstwo spraw wewnętrznych;
- b) zresztą w przypadkach l. 1 i 2 przy spółkach obowiązkowi koncesyj podlegających, Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z władzą dla nadania koncesyj właściwą, przy innych spółkach polityczna władza krajowa, w której okręgu spółka ma swoją siedzibę;
- c) w przypadkach l. 3 i 4 władza koncesyj nadająca.

Przeciw zarządzeniu politycznej władzy krajowej można wnieść w przeciągu czterech tygodni rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

W rozstrzygnięciu politycznej władzy krajowej należy orzec, czy z uwagi na zachodzące względy publiczne można rekursowi przyznać skutek odraczający, czy też nie.

§ 87.

Rozwiązanie spółki z ograniczoną poręką orzeka uchwałą na wniosek Prokuratorji skarbu sąd handlowy dla siedziby teje właściwy, jeżeli kontraktowi spółki brak notaryalnego uwierzytelnienia, jeżeli kontrakt ten nie zawiera potrzebnych po myśli §u 4 postanowień albo też jeżeli które z tych postanowień przepisom niniejszej ustawy się sprzeciwia.

* Pod względem postępowania obowiązują postanowienia §u 43.

§ 88.

Rozwiązanie spółki wskutek upłynięcia terminu albo też wskutek uchwały spółników musi być natychmiast przez zawiadowców do rejestru handlowego zgłoszone. Prawomocnie przez władzę administracyjną zarządzone rozwiązanie należy z urzędu podać do wiadomości sądu handlowego.

Sąd winien rozwiązanie wpisać do rejestru handlowego we wszystkich przypadkach — i to, jeżeli orzeczeniem sądu zostało prawomocnie zarządzone lub też jeżeli nastąpiło drogą otwarcia konkursu — z urzędu bezzwłocznie z uwidocznieniem rodzaju rozwiązania.

Gdyby zawiadowcy nie uczynili zadość wystosowanemu do nich wezwaniu sądu do zgłoszenia — jak to ich powinnością — rozwiązania, należy ich ponownie, z oznaczeniem terminu z tym dodatkiem wezwać, że po upływie tego terminu sąd z urzędu, mianując równocześnie likwidatorów, rozwiązanie wpisze. Przed wpisaniem rozwiązania i mianowaniem likwidatorów winien sąd przesłuchać zawiadowców i według własnej oceny także jednego lub więcej spółników, którym zawiadownstwo nie jest poraczone.

Rozdział drugi.

Likwidacya.

§ 89.

Po rozwiązaniu spółki nastąpić ma — jeżeli ustawa czego innego nie postanawia — likwidacya.

Jeżeli kontraktem spółki albo uchwałą spółników nie ustanowiono jednej lub więcej innych osób

likwidatorami, w takim razie funkcję tę obejmują zawiadowcy. Z ważnych powodów może jednak sąd handlowy także — oprócz przypadku §u 88, ustęp 3 — na wniosek rady nadzorczej, względnie spółników, których wkładki zakładowe wynoszą dziesiątą lub mniejszą w kontrakcie spółki w tym celu oznaczoną część kapitału zakładowego, mianować obok nich lub na ich miejsce innych likwidatorów.

Likwidatorów przez sąd mianowanych może z ważnych powodów sąd, likwidatorów nie przez sąd mianowanych, uchwała spółników a pod warunkami ustępu 2 także i sąd każdej chwili odwołać.

Wpisanie do rejestru handlowego dokonane przez sąd mianowania względnie odwołania likwidatorów następuje z urzędu.

Zakaz dla zawiadowców w §ie 24 zawarty nie znajduje zastosowania do likwidatorów.

§ 90.

Do likwidacyi stosują się przepisy artykułów 136, 137, ustęp 1 i 139 K. h.

W czasie zawiadowania winni likwidatorowie, chociażby przez sąd byli mianowani, stosować się do uchwał przez spółników powziętych.

Po rozwiązaniu spółki, rozpisywanie dalszych wpłat na niezupełnie wpłacone wkładki zakładowe dopuszczalne jest tylko o tyle, o ile tego dla zaspokojenia wierzycieli potrzeba. Wpłat żądać należy zawsze w stosunku do wpłat do czasu rozwiązania niszczonych.

Spieniężanie majątku spółki przez sprzedaż majątku w całości nastąpić może tylko wskutek uchwały spółników, powziętej większością trzech czwartych oddanych głosów.

§ 91.

Likwidatorowie mają natychmiast z zaczęciem się likwidacyi a następnie każdego roku układać bilans. Obowiązkiem ich jest z początkiem likwidacyi podać rozwiązanie do powszechnej wiadomości w pismach publicznych, oznaczonych w § 22 i przytem wezwać wierzycieli spółki, by się u likwidatorów zgłaszali. Wierzycieli znanych uwiadamia się w tym przypadku bezpośrednio.

Pieniądzy, znajdujących się w chwili rozwiązania spółki jak i w czasie likwidacyi nadchodzących, użyje się do zaspokojenia wierzycieli. Kwoty dłużne nie podniesione tudzież kwoty za wierzycielności niepłatne jeszcze lub też sporne należy

zatrzymać. To samo stosuje się do zobowiązań nieustalonych.

Majątku pozostałego po wyrównaniu i zabezpieczeniu długów nie wolno likwidatorom przed upływem trzech miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia wezwania wierzycieli, przepisanego w ustępie 1, rozdzielać pomiędzy spółników. Rozdzielenie następuje w braku osobnych postanowień w kontrakcie spółki, w stosunku do wpłaconych wkładek zakładowych.

Kwoty przez wierzycieli lub spółników nie podniesione, należy przed ukończeniem likwidacji złożyć w sądzie.

§ 92.

Wszystkie postanowienia niniejszej ustawy, dotyczące się zawiadowców, znajdują analogiczne zastosowanie także do likwidatorów, o ile wyżej podane paragrafy odmiennych zarządzeń nie zawierają.

O ile z postanowień tego rozdziału i z celu likwidacji co innego nie wypływa, stosować należy — pomimo rozwiązania spółki, aż do ukończenia likwidacji — wydane w ustawie tej zarządzenia także do stosunków prawnych spółników tak pomiędzy sobą jak i w stosunku do spółki, tudzież spółki do osób trzecich, dalej do praw i obowiązków i do odpowiedzialności rady nadzorczej.

§ 93.

Po ukończeniu likwidacji mają likwidatorowie, przedkładając równocześnie dowód uzyskanego wskutek uchwały spółników absolutoryum, wnieść do sądu handlowego prośbę o wykreślenie firmy likwidacyjnej.

Sąd handlowy ma skreślenie ogłosić w piśmiech oznaczonych w § 22.

Książki i papiery rozwiązanej spółki oddaje się do przechowania na czas lat dziesięciu po ukończeniu likwidacji jednemu ze spółników lub trzeciej osobie. Jeżeli kontrakt nie zawiera postanowienia co do osoby, która je ma przechowywać, względnie jeżeli nie zapadła pod tym względem uchwała spółników, oznacza ją sąd handlowy.

Prawo do wglądu i korzystania z ksiąg i papierów zatrzymują spółnicy i ich następcy prawni także i nadal. Wierzycieli spółki może sąd upoważnić do wglądu.

Gdyby się później okazało, że jest jeszcze majątek rozdzielaniu podlegający, winien sąd handlowy zakładu głównego na wniosek którego z interesentów,

dotychczasowych likwidatorów napowrót powołać względnie innych likwidatorów zamianować.

§ 94.

Postanowienia, dotyczące się likwidacji, obowiązują i w tym razie, gdy rozwiązanie nastąpi wskutek zarządzenia władzy administracyjnej lub też wskutek uchwały sądu handlowego.

Jeżeli jednak władza administracyjna w zarządzeniu swem rozporządziła, że organa spółki winny czynności swoich natychmiast zaniechać, w takim razie mianuje likwidatorów wyłącznie sąd handlowy. Równocześnie ma zamianować sąd — i to nawet wtedy, jeżeli w kontrakcie spółki ustanowienia rady nadzorczej nie przewidziano — radę nadzorczą, której przypadną czynności ustawą dla rady nadzorczej i uchwały spółników przepisane.

Władza administracyjna, dla rozwiązania właściwa, może także w razie rozwiązania spółki z innych powodów zarządzić — jeżeli zajdzie jeden z przypadków w § 86 wymienionych — zawieszenie czynności organów spółki ze skutkiem w ustępie drugim oznaczonym.

§ 95.

Likwidacja nie ma miejsca, jeżeli państwo, kraj lub gmina wszystkie udziały spółki z ograniczoną poręką, celem rozwiązania spółki nabyte lub też na mocy kontraktu majątek rozwiązanej spółki jako całość łącznie z długami obejmie i oświadczy, że wszelkie zobowiązania spółki na siebie przyjmuje, od przeprowadzenia likwidacji odstępuje, a w razie objęcia na mocy kontraktu także zaspokojenie wierzycieli na siebie bierze.

Do zgłoszenia rozwiązania dołączyć należy deklarację co do zobowiązań, objętych po myśli ustępu pierwszego, opatrzoną we wszelkie ustawowe wymogi pod względem jej ważności, do zgłoszenia zas odbioru na mocy kontraktu, nadto kontrakt i zatwierdzającą go uchwałę spółników.

Równocześnie z wpisaniem wykreśla się firmę. Jako chwilę przejścia majątku spółki i długów uważa się czas wpisania.

§ 96.

Likwidacja nie odbywa się, jeżeli majątek spółki z ograniczoną poręką przenosi się jako całość łącznie z długami na spółkę akcyjną za odstąpienie akcyj tej ostatniej albo na inną spółkę z ograniczoną

poręką, która wzamian daje swoje udziały (zjednoczenie się), a obydwie strony od przeprowadzenia likwidacji odstępują. Uchwała taka musi być powzięta jednogłośnie, chyba, że kontrakt spółki co innego postanawia. Zresztą znajdują analogiczne zastosowanie przepisy artykułu 247 Kodeksu handlowego.

Dział IV.

Przeistoczenie innych spółek na spółki z ograniczoną poręką.

§ 97.

Uchwała spółki akcyjnej, postanawiająca własną przemianę na spółkę z ograniczoną poręką, nabiera mocy obowiązującej dopiero z chwilą zapisania do rejestru handlowego. Uchwała zawisła jest od wymogów uchwały o rozwiązaniu.

Do zapisania zgłosić należy w przeciągu miesiąca po zapadnięciu uchwały co do przemiany, przedkładając dowód, że następującym postanowieniom zadość uczyniono:

1. akcjonaryuszów spółki akcyjnej należy wezwać drogą obwieszczenia w pismach publicznych w statutach do ogłoszeń spółki akcyjnej przeznaczonych, względnie pismem poleconem do oświadczenia się, czy chcą przystąpić z przypadającą na ich akcyę częścią majątku spółki akcyjnej do spółki z ograniczoną poręką;

2. przystąpienie odbywa się w ten sposób, że każdy korzystający z tego akcjonaryusz obejmuje jako wkładkę zakładową kwotę, równającą się jego udziałowi w majątku spółki akcyjnej. Akcyę zamienione na wkładki zakładowe wynosić muszą co najmniej trzy czwarte części kapitału zakładowego spółki akcyjnej;

3. udział w majątku spółki akcyjnej, przypadający na każdą akcyę, należy obliczyć na podstawie bilansu w tym celu ułożonego, który przez walne zgromadzenie spółki akcyjnej większością trzech czwartych na zastąpionego na tem zgromadzeniu kapitału zakładowego musi być zatwierdzony;

4. kapitał zakładowy spółki z ograniczoną poręką nie może być mniejszy, jak kapitał zakładowy spółki akcyjnej. Przepisy §ów 6. 13 i 14 co do wysokości kapitału zakładowego i wkładek zakładowych muszą być przestrzegane;

5. o ile akcjonaryusze nie przystępują do spółki z ograniczoną poręką przez objęcie wkładek zakładowych, musi kapitał zakładowy zostać pokryty wkładkami zakładowymi, w całej ich wysokości, gotówką wpłaconymi, które inne osoby objęły.

§ 98.

Uchwałę, dotyczącą się przeistoczenia, zgłasza się do zapisania — przyzem przestrzegać należy wszelkich innych ustawą tą dla zapisania spółki z ograniczoną poręką przepisanych wymogów — w sądzie handlowym na przyszłość dla spółki ze względu na jej siedzibę właściwym.

Sąd ten przy postępowaniu ze zgłoszeniem winien stosować analogicznie § 11 i 12 i — jeżeli nie jest zarazem tym sądem, który dotychczas dla spółki akcyjnej jako sąd prowadzący rejestr był właściwy — podać ostatecznie uchwałę do wiadomości, by ją mógł wpisać do swego rejestru.

Równocześnie z wpisaniem uchwały o przeistoczeniu należy skreślić spółkę akcyjną w rejestrze handlowym.

§ 99.

Spółka z ograniczoną poręką jest począwszy od dnia wpisania jej do rejestru handlowego uprawniona do rozporządzania majątkiem spółki akcyjnej. Przeistoczenie nie sprowadza żadnej zmiany w istniejących stosunkach prawnych wobec osób trzecich.

§ 100.

O ile akcjonaryusz nie przystępuje do spółki z ograniczoną poręką przez objęcie wkładki zakładowej, ma mu spółka wypłacić kwotę, która według ułożonego po myśli § 97, l. 3 bilansu na jego akcyę przypada.

Dalsze pretensye do majątku spółki nie przysługują mu.

§ 101.

Stowarzyszenie, obliczone na zysk a w dniu ogłoszenia tej ustawy na zasadzie Patentu cesarskiego z dnia 26. listopada 1852, Dz. u. p. Nr. 253 istniejące, które uchwali, że do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy statuta swoje do jej przepisów zastosuje i przeistoczy się — zatrzymując cały swój majątek — w spółkę z ograniczoną poręką, może być jako taka spółka wpisane i to bez zawierania osobnego kontraktu spółki.

Uchwała wymaga zgody wszystkich członków, notaryalnego uwierzytelnienia i wymaganego po myśli § 21 Patentu cesarskiego z dnia 26. listopada 1852, Dz. u. p. Nr. 253 zatwierdzenia ze strony rządu.

To samo odnosi się do gwarectw dla prowadzenia górnictwa, które w dniu ogłoszenia tej ustawy już istnieją. Uchwała, dotycząca się przeistoczenia, która do terminu w pierwszym ustępie oznaczonego, nie jest przywiązaną, wymaga potwierdzenia starostwa górniczego.

Dział V.

Władze i postępowanie.

§ 102.

Do przepisanych tą ustawą zgłoszeń, doniesień i oznajmień do sądu handlowego oraz do obowiązkowej pod tym względem działalności sądu znajdują zastosowanie przepisy, obowiązujące o postępowaniu ze sprawami, odnoszącymi się do rejestru handlowego.

O ile dla prowadzenia rejestru handlowego spółek z ograniczoną poręką okaże się potrzeba dalszych postanowień, należy wydać je drogą rozporządzeń.

Odpis zgłoszeń i załączników, przepisanych ustawą niniejszą dla rejestru handlowego po myśli §u 9, 51, 53, 56, 107 — którego podlegający obowiązkowi zgłoszenia ma dostarczyć — ma sędzia prowadzący rejestr przesłać po dokonaniu zapisaniu prokuratury skarbu siedziby spółki. Odpisy te są wolne od stempla.

Prokuratora skarbu może pozwolenie na wpisanie w drodze rekursu zacząć.

§ 103.

Obowiązkowi koncesyj podlegające spółki z ograniczoną poręką (§ 3 i 49) zostają pod nadzorem państwa; nadzór ten celem strzeżenia publicznych interesów wykonuje z urzędu władza koncesyj nadająca.

§ 104.

Władzy nadającej koncesję — oprócz przydzielonych jej na innych miejscach tej ustawy czynności, dotyczących się spółek, podlegających obowiązkowi koncesyj — przysługuje prawo:

1. zatwierdzać kontrakt spółki i wszelkie zmiany w nim poczynione;

2. układać prawidła ogólne dla administracji i składania rachunków i żądać składania sprawozdań statystycznych;

3. nadzorować administrację spółki i w tym celu wglądać do jej ksiąg i papierów, żądać od spółki potrzebnych wykazów i wyjaśnień oraz na wszystkie zgromadzenia spółników i organów spółki wysyłać delegatów władzy;

4. zakazywać wykonania uchwał lub zarządzeń, które naruszają kontrakt spółki lub obowiązujące przepisy ustawy, względnie przekraczają warunki, przy udzielaniu zatwierdzenia kontraktu spółki ze strony administracji państwa postawione.

§ 105.

Jeżeli spółka trudni się sprawami ubezpieczenia lub też — nie będąc do tego kontraktem spółki uprawnioną, względnie bez zatwierdzenia kontraktu spółki ze strony rządu — uprawia którąś z czynności w §ie 3, ustępie 2 oznaczonych, natenczas władza nadająca koncesję — przy trudnieniu się sprawami ubezpieczenia zaś Ministerstwo spraw wewnętrznych — ma prawo wykonywanie tych czynności zawiesić.

§ 106.

Pozwolenia rządowego na uprawianie w §ie 62, ustępie 2, oznaczonych gałęzi czynności udziela Ministerstwo skarbu, co do wydawania książeczek wkładowych, w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Co do tych gałęzi czynności przysługują władzy, uprawnionej do nadawania koncesyj, prawa oznaczone w §ie 104. l. 3 i 4.

W razie, gdyby przepisy ustawowe dla uprawiania czynności wydane, nie były przestrzegane, względnie niedotrzymywano warunków postawionych przy udzieleniu pozwolenia, w takim razie może władza nadająca koncesję, pozwolenie odwołać. Gdyby — pomimo odwołania — czynności te dalej uprawiano lub gdyby je wogóle — nie otrzymawszy przedtem pozwolenia rządowego — uprawiać zaczęto, natenczas władza dla nadawania koncesyj właściwa ma prawo uprawianie tych czynności zawiesić.

Dział VI.

Spółki zagraniczne.

§ 107.

Spółki w rodzaju w ustawie niniejszej oznaczonym, mające siedzibę swoją poza obrębem obszaru ważności tej ustawy, mogą w kraju tutej-

szym przez zakład filialny uprawiać czynności pod warunkiem, że zanim je jeszcze zacząć uprawiać, postarają się o wpisanie tutejszo-krajowego zakładu filialnego do rejestru handlowego sądu, dla siedziby filii właściwego.

Do wpisania potrzebnem jest zgłoszenie, do którego dołączyć należy uwierzytelniony odpis kontraktu spółki i w uwierzytelnionej formie podpis osób uprawnionych do podpisywania firmy tutejszo-krajowego zakładu filialnego.

§ 108.

Wpisania należy odmówić, jeżeli spółka nie wykaże:

1. że w państwie, w którym ma swą siedzibę, podług ustaw tegoż państwa istnieje, jakoteż czynności swoje tamże rzeczywiście i regularnie uprawia;

2. że dla całego ruchu swego przedsiębiorstwa w kraju tutejszym ustanowiła do ważnego podpisywania firmy jej tutejszo-krajowej filii uprawnione zastępstwo, którego członkowie mieszkają w kraju tutejszym;

3. w razie, gdyby któraś z gałęzi czynności oznaczonych w § 3, ustępie 2 należała do przedmiotu przedsiębiorstwa, że otrzymała pozwolenie od rządu;

4. że w państwie, do którego spółka należy, spółki tutejszo-krajowe tego samego rodzaju bywają dopuszczane do zakładania filii na podstawie wzajemności tak jak tamtejszo-krajowe spółki.

§ 109.

O ile niema takich traktatów państwowych lub w Dzienniku ustaw państwowych ogłoszonych deklaracji rządowych, mocą których zagraniczna spółka ze względu na jej ustawową podstawę jako spółka oznaczonego w ustawie tej rodzaju się przedstawia i przestrzeganie wzajemności jest zagwarantowane, musi być na to dostarczony dowód w formie deklaracji, wystawionej przez Ministerstwo sprawiedliwości w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami. Deklaracja ta jest dla sądu obowiązująca.

Gdyby nie można było udowodnić, czy wzajemność istnieje, w takim razie do zapisania potrzeba osobnego dopuszczającego pozwolenia Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§ 110.

Do zgłoszenia znajdują analogiczne zastosowanie § 11 i 12.

Ogłoszeniu podlegają:

1. Firma, siedziba spółki i siedziba tutejszo-krajowego zakładu filialnego:

2. przedmiot przedsiębiorstwa;

3. wysokość kapitału zakładowego i kwota uiszczonych na ten kapitał wpłat;

4. przy spółkach podlegających obowiązkowi koncesyi data dokumentu zatwierdzającego;

5. jeżeli kontrakt spółki zawiera ograniczenie co do czasu trwania spółki, czas rozwiązania;

6. jeżeli kontrakt spółki zawiera postanowienia co do sposobu, w jaki spółka obwieszczenia swoje ma ogłaszać, te postanowienia;

7. nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania członków ustanowionego dla tutejszego kraju zastępstwa oraz postanowienia co do sposobu, w jaki swoje oświadczenia woli składać mają.

§ 111.

Wszelkie dalsze zgłaszania do rejestru handlowego należą do zastępstwa spółki ustanowionego dla tutejszego kraju.

Skuteczność zmian co do zaciągniętych do rejestru handlowego okoliczności osądzać należy oddzielnie do tutejszo-krajowego zakładu filialnego jedynie podług czasu wpisu, dokonanego w kraju tutejszym.

Jeżeli powstają dalsze filie w kraju, w takim razie oznacza się pierwszą jako główną filię tutejszo-krajową, wszystkie inne zaś jako tutejszo-krajowe poboczne zakłady filialne. Do głównej filii tutejszo-krajowej znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia, zawarte w tej ustawie, dotyczące się głównych filii, do pobocznych zaś zakładów filialnych przepisy dla pobocznych zakładów filialnych spółek tutejszo-krajowych.

§ 112.

Ustanowione dla tutejszego kraju zastępstwo ma prowadzić osobne zgodne z przepisami księgi interesów w tutejszym kraju zawieranych.

Obowiązek ogłaszania bilansu (§ 22) przy uprawianiu czynności bankowych istnieje także dla spółek zagranicznych i to także co do bilansu zagranicznej filii głównej.

§ 113.

Rozwiązanie tutejszo-krajowych filii zagranicznej spółki nastąpić może przy analogicznem zastosowaniu §u 86. Oprócz tego zarządzić je może polityczna władza krajowa, w okręgu której główny tutejszo-krajowy zakład filialny ma swoją siedzibę.

1. jeżeli spółka w Państwie, do którego należy, prawnie istnieje przestanie lub utraci pełną zdolność do rozporządzania i obrotu swoim majątkiem;

2. jeżeli ustanowione dla tutejszego kraju zastępstwo istnieje przestało a nowe w przeciągu trzech miesięcy po wezwaniu do tego spółki przez sąd handlowy nie zostało ustanowione;

3. jeżeli się okaże, że Państwo, do którego spółka należy, nie przestrzega tego samego rodzaju wzajemności w postępowaniu z tutejszo-krajowymi spółkami.

Rozwiązanie orzec ma uchwałą — na wniosek prokuratorji skarbu — sąd handlowy, w okręgu którego tutejszo-krajowa filia główna ma swoją siedzibę, w tym przypadku, jeżeli wbrew przepisom §u 108 na wpisanie pozwolono; pod względem postępowania obowiązują postanowienia §u 43.

Ostateczne załatwianie interesów filii tutejszo-krajowych odbywać się ma przy analogicznem stosowaniu postanowień o likwidacji spółek z ograniczoną poręką.

§ 114.

Do zagranicznych spółek znajdują analogiczne zastosowanie zawarte w niniejszej ustawie przepisy o spółkach podlegających obowiązkowi koncesyi, następnie postanowienia §ów 62 i 102 do 106. Dalsze wpłaty na nie całkiem uiszczone wkładki zakładowe, oraz wszelkie inne zmiany kapitału zakładowego zgłaszać ma do rejestru handlowego zastępstwo dla tutejszego kraju ustanowione.

Dział VII.

Postanowienia prawne, dotyczące się podatków i należności.

§ 115.

I. Spółki z ograniczoną poręką, których kapitał zakładowy wynosi co najwyżej 1.000.000 koron, podlegają podatkowi zarobkowemu po myśli postanowień części I ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, z tą różnicą, że podatku tego spółkom tym po myśli §u 66, ustępu 1 i 2 u. o pod. osob., przepisanego * zastrzeżeniem postanowień ustępu II nie wlicza się do kontyngentów dla spółek ustalonych, lecz niezależnie od tych na rzecz skarbu Państwa się go pobiera; spółki z ograniczoną

poręką, których kapitał zakładowy wynosi więcej jak 1.000.000 koron, podlegają opodatkowaniu po myśli postanowień części II ustawy o podatku osobistym, obowiązujących dla spółek akcyjnych, ze zmianami zawartymi w następującym ustępie IV.

Za kapitał zakładowy po myśli poprzedzającego ustępu uważa się cały, w przedsiębiorstwie stałe na zysk ulokowany kapitał, w szczególności oznaczony w kontrakcie spółki kapitał zakładowy, pożyczki zaciągnięte na obligacje pierwszeństwa lub inne jakie częściowe zapisy dłużne lub też na ubezpieczenie hipoteczne, jak i ewentualny dla obrotu spółki przez spółników samych oprócz wkładki zakładowej (§ 4) na stałe oddany kapitał.

II. Gdy spółki z ograniczoną poręką obejmują przedsiębiorstwa, dla których przepisany był dotychczas ogólny podatek zarobkowy, do kontyngentów dla spółek wliczany, odpisuje się w pełnej kwocie przedsiębiorstwom tym w roku przejścia przedsiębiorstwa przepisany roczny podatek od głównej sumy podatku zarobkowego; natomiast, gdy przedsiębiorstwa należące do spółek z ograniczoną poręką przechodzą na podatników, których ogólny podatek zarobkowy wliczać się ma do kontyngentów dla spółek, należy ogólny podatek zarobkowy, podatnikom tym od tych przedsiębiorstw w roku zaliczenia ich do klasy podatkowej przepisany, dodać w kwocie rocznej do głównej sumy podatku zarobkowego.

W końcu odpisuje się od głównej sumy podatku zarobkowego czwartą część rocznych kwot ogólnego podatku zarobkowego, które w czasie ostatniego peryodu rozkładu dla nowo powstałych, to jest dla takich przedsiębiorstw i biur dla czynności obrotowych spółek z ograniczoną poręką, które przedtem nie podlegały ani podatkowi zarobkowemu po myśli części I ani też po myśli części II ustawy o podatkach osobistych, były przepisane, w tym przypadku, jeżeli spółki dla tych przedsiębiorstw i biur obrotowych także w nowym peryodzie rozkładu ogólnemu podatkowi zarobkowemu nadal podlegają.

Blizsze postanowienia co do czasu, w którym powyższe zarachowania odbywać się mają, wydaje minister skarbu.

III. Ogólny podatek zarobkowy od podlegających temuż przedsiębiorstw spółek z ograniczoną poręką wynierza aż do tego peryodu rozkładu, w którym nastąpić by miało po myśli § 66, alinea 4. ust. o pod. osob. zaliczenie do spółki podatkowej, władza podatkowa pierwszej instancyi, od tego czasu

zaś komisya dla podatku zarobkowego tej spółki podatkowej, do której przedsiębiorstwo zaliczoneby było, gdyby podatek tegoż miał być wliczony do kontyngentów dla spółek.

IV. Przy spółkach z ograniczoną poręką, z któremi po myśli ustępu I postępować należy stosownie do części II ustawy o podatkach osobistych, znajdują zastosowanie postanowienia przytoczonej ustawy obowiązujące dla opodatkowania spółek akcyjnych z następującemi zmianami:

1. Przy obliczaniu bilansowych nadwyżek potrącać można datki, dary i wszelkie inne nieodpłatne darowizny dla osób i zakładów, do samej spółki nie należących. Natomiast świadczenia nieodpłatne dla spółników lub członków ich rodzin, tudzież takie świadczenia, które spółnicy sami za czynność swoją w obrocie spółki pobierają, nie mogą uszczuplać podstawy do opodatkowania, względnie należy je do tejże wliczyć.

2. Wolno przy spółkach z ograniczoną poręką potrącać odsetki wypłacone od pożyczek zaciągniętych na zabezpieczenie hipoteczne, nie zaś na obligacje pierwszeństwa lub inne jakie częściowe zapisy dłużne. Te jednak kwoty, które obraca się na oprocentowanie kapitałów, w jakiegokolwiek formie od samych spółników wypożyczonych, o ile są częściami kapitału zakładowego (ustęp I, część 2), należy wliczyć do podstawy opodatkowania.

3. Nie wlicza się do podstawy opodatkowania kwoty użytej z zysków obrotowych roku bieżącego na pokrycie straty doznanej w roku ubiegłym, rok bilansowy bezpośrednio poprzedzającym, którą po myśli postanowień ustawy o podatkach osobistych się oblicza.

4. Na miejsce postanowień zawartych w § 100 u. o pod. osob. ustala się wymiar podatku dla tych spółek, jak następuje:

	{ 100.000 K 4 procent.
Od czystego, opo-	{ 200.000 „ 5 „
datkowaniu podle-	{ 300.000 „ 6 „
gającego zysku	{ 400.000 „ 7 „
włącznie do	{ 500.000 „ 8 „
	{ 600.000 „ 9 „

przy czystym, opodatkowaniu podlegającym zysku ponad 600.000 K 10 procent.

Po myśli powyższego ustępu ustalić się mający podatek wymierzać należy w ten sposób, że po potrąceniu podatku z kwoty opodatkowaniu podlegającego czystego zysku stopnia wyższego nie

może nigdy pozostać mniej jak kwota, która pozostaje po potrąceniu z najwyższego czystego zysku bezpośrednio niższego stopnia przypadającego na podatek.

5. a) Jeżeli dotychczasowy posiadacz jednego lub więcej przedsiębiorstw, podlegających ogólnemu podatkowi zarobkowemu, przenosi je po więcej jak dziesięcioletniem posiadaniu — licząc w to czas poprzedniego posiadania przez ewentualnych ascendentów (łącznie z rodzicami przyrodnimi, przybranymi i teściami) — na spółkę z ograniczoną poręką, składającą się oprócz niego samego tylko z drugiego z małżonków i z dzieci jego (łącznie z pasierbami, adoptowanemi dziećmi, zięciami i synowemi) i utworzoną wyłącznie w celu dalszego prowadzenia dotyczących przedsiębiorstw, natenczas na spółkę tę — o ile i jak długo ogranicza się przeważnie do dalszego prowadzenia dotyczących przedsiębiorstw — w pierwszych pięciu latach istnienia jej nakłada się we wszystkich stopniach zysku podatek tylko w wysokości cztery procent i dopiero od szóstego roku istnienia począwszy podpada ona normalnej stopie podatkowej skali w punkcie 4 ustalonej.

b) W taki sam sposób postępuje się ze spółkami z ograniczoną poręką w ciągu pierwszych lat pięciu ich istnienia, o ile i jak długo ograniczają się one przeważnie do dalszego prowadzenia przedsiębiorstw, które po śmierci dotychczasowego posiadacza jednego lub więcej przedsiębiorstw, podlegających ogólnemu podatkowi zarobkowemu, utworzone zostały przez jego dzieci (dzieci przyrodnie, adoptowane, zięciowie i synowe) ewentualnie razem z pozostałem przy życiu drugim z małżonków wyłącznie w celu dalszego prowadzenia tych przedsiębiorstw i to bez względu na czas trwania posiadania przez zmarłego.

c) Postanowienia powyższe znajdują analogiczne zastosowanie także i w tym przypadku, jeżeli w rachubę wchodzące przedsiębiorstwa były dotychczas w posiadaniu spółki jawnej lub komandytowej, składającej się jedynie z krewnych i powinowatych aż do trzeciego stopnia włącznie, a nowo przystępujące osoby zostają do nich w stosunku familijnym pod lit. a) oznaczonym.

O ile przy sposobności tego rodzaju przeniesienia stanu posiadania, do nowo założonej spółki z ograniczoną poręką przystąpią także inni jawni spółnicy lub komandytnicy dawnego przedsiębiorstwa, nie przeszkadza to wyjątkowemu traktowaniu

takich spółek po myśli wyżej podanych postanowień. jeżeli kapitał zakładowy (patrz wyżej ustęp I. część 2), przypadający na członków rodziny oznaczonych pod lit. a) do c), razem wzięwszy wynosi co najmniej połowę całego kapitału zakładowego. To samo obowiązuje w razie wstąpienia dawnego funkcyjariusza byłego przedsiębiorstwa do nowo założonej spółki z ograniczoną poręką, jeżeli przypadający na członków rodziny kapitał zakładowy wynosi co najmniej pięć szóstych części całego kapitału zakładowego.

Ulgi przysługującej po myśli powyższych postanowień spółce z ograniczoną poręką nie traci się, jeżeli w ciągu pierwszych lat pięciu istnienia spółki na miejsce spółników, którzy byli przy zakładaniu tejże, względnie oprócz tych, przystąpią jeszcze do spółki osoby, zostające do dotychczasowych spółników w jednym z wyżej podanych stosunków rodzinnych.

6. W żadnym przypadku podatek nie może być mniejszy jak jeden od tysiąca wpłaconego kapitału zakładowego wraz z zaległą kwotą kapitału pożyczki zaciągniętej na obligacye (podatek minimalny).

V. Do spółek z ograniczoną poręką znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia części 5 i 6 ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896. Dz. u. p. Nr. 220.

§ 115.

O ile w rachubę wchodzi spółki zagraniczne, brać należy za podstawę tak przy opodatkowaniu podług części I. względnie II ustawy o podatkach osobistych stosownie do zarządzeń ustępu I poprzedzającego paragrafu, jak i przy wymiarze podatku minimalnego podług ustępu IV, część 6. tegoż paragrafu tylko na tutejszo-krajowe przedsiębiorstwo przypadającą część całego kapitału zakładowego (§ 115. ustęp I. część 2).

O ile podatek wymierza się po myśli ustępu IV, część 4. §u 115 podług czystego zysku, należy za podstawę wymiaru tego brać tylko czysty zysk, uzyskany z tutejszo-krajowego obrotu czynności, wysokość stopy podatkowej jednak, którą się ma zastosować, oznacza się podług wysokości ogólnego zysku czystego.

§ 117.

Spółki z ograniczoną poręką mają uiszczyć podług skali przypadającą należność od kontraktu spółki (pozytywa taryfy 55. B, 2, c ustawy z dnia 13. grudnia 1862. Dz. u. p. Nr. 89) bezpośrednio przed zapisaniem tegoż do rejestru handlowego.

Dozwolonem jest jednak należyćość tę, o ile wkładki zakładowych zaraz w całości się nie wpłaca, względnie o ile ustalono dopuszczalność wezwania do dopłat, uiszczać od każdej zażądanej wpłaty w czasie płatności każdej z nich, natomiast dokumenty na uskutecznione wpłaty częściowe są wolne od opłaty. Gdyby zażądano tylko częściowej wpłaty, a przyjęto większą wpłatę, natenczas należyćość za większe wpłaty ma być w przeciągu dni czterdziestu po ich uskutecznieniu uiszczona.

Ulgi przyznane artykułem IV, lit. c) ustawy z dnia 10. lipca 1865. Dz. u. p. Nr. 55. znajdują zastosowanie do kuponów częściowych zapisów długu wydanych przez spółki z ograniczoną poręką.

§ 118.

Gdyby przy zakładaniu spółki osoba jakaś, zostająca do jednego lub więcej spółników w takim stosunku osobistym, który według ogólnych przepisów o należyćościach uzasadnia niższy wymiar tych należyćości, przeniosła pewne przedmioty na spółkę z ograniczoną poręką, natenczas należyćość tę w stosunku udziałów dotyczących spółników tak samo zastosować, jak gdyby dotyczące przedmioty nie na spółkę jako taką, lecz na spółników przeniesione być miały.

Jeżeli w przypadku założenia tego rodzaju spółki z ograniczoną poręką zapomocą czynności prawnej pomiędzy osobami żyjącymi osoby zdejace pozostaną uczestnikami spółki, natenczas przypadającą ewentualnie należyćość od nieruchomości za te udziały, z którymi w ten sposób w spółce uczestniczą, uiszcza się według stopy niższej, obowiązującej dla najbliższego, u spółników w rachubę wchodzącego stopnia pokrewieństwa. Ulga ta ma miejsce tylko wtedy, jeżeli wkładki obrotowe, do których ulga po myśli tego i poprzedzającego ustępu się odnosi, wynoszą co najmniej dwie trzecie części ogólnego majątku spółki.

Ulgi obydwóch poprzedzających ustępów stosuje się jednak pod względem należyćości od przeniesienia nieruchomości tylko o tyle, o ile na mocy kontraktu spółki przeniesienie udziałów osób protegowanych na osoby inne, któreby takiego samego ułatwienia nie doznały, zapomocą dobrowolnych czynności prawnych pomiędzy żyjącymi zawisłe jest w przeciągu pierwszych lat trzech po ułożeniu kontraktu spółki od jej pozwolenia. Udzielenie przyzwolenia w przeciągu tego okresu czasu znosi całkiem lub częściowo ulgę odnoszącą się do opłaty

od przeniesienia nieruchomości. Każde takie udzielone przyzwolenie winna spółka w przeciągu dni ośmiu, jeżeli nie chce ściągnąć na siebie w § 80 u. o n. z dnia 9. lutego 1850. Dz. u. p. Nr. 50, przewidzianych szkodliwych skutków, oznajmić urzędowi powołanemu do przypisywania należności.

§ 119.

Przy przeistoczeniu spółki akcyjnej na spółkę z ograniczoną poręką uiszczyć się ma oznaczoną w § 117 należność bez względu na właściwość przeniesionego majątku, jednak tylko od kwoty, o którą kapitał zakładowy nowej spółki przewyższa kapitał żelazny spółki akcyjnej. Obowiązek opłacania należności od ewentualnych dopłat pozostaje przez to nienaruszony.

Nieruchomości spółki akcyjnej, przechodzące na spółkę z ograniczoną poręką, wolne są tak od należności wymierzanej od przeniesienia nieruchomości, jak i od wpisowego, natomiast przerwa obowiązku ekwiwalentu należnościowego co do nieruchomości po myśli uwagi 3 do pozycyi taryfy 106, *B e.* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, z tego powodu nie ma miejsca.

Pod warunkami podanymi w § 101 znajdują powyższe postanowienia także zastosowanie do oznaczonych tamże gwarectw dla górnictwa i zjednoczeń, które przemienia się na spółki z ograniczoną poręką.

§ 120.

Spółki zagraniczne z ograniczoną poręką, chcące czynności swoje w kraju tutejszym w sposób zarobkowy uprawiać, uiszczać mają bezpośrednio należność podług skali II od tej części kapitału we wkładkach i w obligacjach, którą mają zamiar przeznaczyć dla tutejszo-krajowego obrotu, na każdy zaś sposób nie od mniejszej kwoty jak od czwartej części tego kapitału. Wysokość kwoty kapitału, od której się tę należność wymierza, oznacza z uwzględnieniem stosunków według swobodnej oceny Ministerstwo skarbu; w tym celu mają spółki, zanim rozpoczną uprawianie czynności w kraju tutejszym, jak i przed każdym podwyższeniem opłacie podlegającej kwoty kapitału przeznaczonego dla obrotu tutejszo-krajowego przedłożyć władzy skarbowej potrzebne wykazy.

Do należności tej znajdują analogiczne zastosowanie § 8 i 11 ustawy z dnia 18. września 1892. Dz. u. p. Nr. 171.

Do częściowych zapisów długu zagranicznych spółek z ograniczoną poręką stosować nadto należy § 1 do 3, następnie 6 do 12 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171.

Dział VIII.

Postanowienia karne, postanowienie końcowe.

§ 121.

Dopuszcza się występku, kto jako zawiadowca, członek rady nadzorczej lub likwidator spółki z ograniczoną poręką z rozmysłem spowoduje, przyzwoli, względnie temu nie przeszkodzi, że spółnikom wystawia się dokumenty na ich uczestnictwo, opiewające na okaziciela lub na zlecenie lub też zawierające uwagę o dopuszczalności indosu albo też, że wystawia się przekazy na dywidendy.

§ 122.

Dopuszcza się występku, kto:

1. jako zawiadowca w deklaracjach oddawanych po myśli §u 9, punktu 2, §u 10, 53 lub 56, celem wpisania spółki lub też zapisania podwyższenia, względnie znizenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego albo

2. jako zawiadowca, względnie likwidator w księdze udziałów prowadzonej stosownie do § 26 albo w liście, którą na podstawie księgi udziałów przedkłada się sądowi handlowemu.

z rozmysłem podaje fałszywe daty, zdolne wywołać złudzenie co do stanu majątku spółki z ograniczoną poręką.

§ 123.

Dopuszcza się występku, kto jako zawiadowca lub likwidator, jako członek rady nadzorczej albo jako delegat spółki z ograniczoną poręką w protokołach zgromadzeń, zamknięciach rachunków, bilansach, sprawozdaniach z czynności lub też w publicznem wezwaniu do przystępowania do przedsiębiorstwa z rozmysłem stan majątkowy spółki fałszywie przedstawia lub taką okoliczność zamiecza, której pominięcie zdolne jest wywołać złudzenie co do stanu majątkowego spółki.

§ 124.

Występki oznaczone w § 121 do 123 pociągają za sobą karę aresztu od jednego tygodnia do roku, z którą połączona być może grzywna od 1000 do 20.000 koron.

§ 125.

Postanowienia karne ustawy niniejszej stosować należy tylko o tyle, o ile czyn nie podpada surowszym postanowieniom karnym.

Ogólne postanowienia ustawy karnej z dnia 27. maja 1852, Dz. u. p. Nr. 117, stosują się także do występków ustawą tą ustalonych.

Postępowanie przysługuje sądom pierwszej instancji.

§ 126.

Kto jako rewizor dopuści się naruszenia ciężącego na nim obowiązku utrzymywania tajemnicy doszłych podczas rewizyi do jego wiadomości sto-

sunków przedsiębiorstwa i obrotu (§ 45), podpada karze porządkowej aż do 2000 koron, wymierzonej przez sąd, w którego rejestrze handlowym spółka jest zapisana.

§ 127.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej w trzy miesiące po jej ogłoszeniu, oraz wydanie przepisów potrzebnych do jej wykonania poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości i Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa.

We Wiedniu, dnia 6. marca 1906.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Kosel wkr.

Buquoy wkr.

Klein wkr.

Wrba wkr.

Auersperg wkr.

Wzrosty powyższe są do 2000 metrów wysokości
i w tym celu należy wyznaczyć granice
wzrostu powyższego do 2000 metrów

§ 121.

Wykonanie do ustawy, która zawiera
ustawę o wzroście w tym celu, to jest ogłoszenie
w tym celu, to jest ogłoszenie
i w tym celu, to jest ogłoszenie
i w tym celu, to jest ogłoszenie

Wzrosty powyższe są do 2000 metrów

Przebieg choroby

Przebieg choroby

Przebieg choroby

Przebieg choroby

Przebieg choroby

§ 122.

Wzrosty powyższe są do 2000 metrów
i w tym celu należy wyznaczyć granice
wzrostu powyższego do 2000 metrów

§ 123.

Wzrosty powyższe są do 2000 metrów
i w tym celu należy wyznaczyć granice
wzrostu powyższego do 2000 metrów

Wzrosty powyższe są do 2000 metrów
i w tym celu należy wyznaczyć granice
wzrostu powyższego do 2000 metrów

Wzrosty powyższe są do 2000 metrów
i w tym celu należy wyznaczyć granice
wzrostu powyższego do 2000 metrów

§ 124.

Wzrosty powyższe są do 2000 metrów
i w tym celu należy wyznaczyć granice
wzrostu powyższego do 2000 metrów